

HALKIN KURTULUŞU

4 Eylül 1978
500 kuruş

125

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

CHP HÜKÜMETİ YENİ BASKI TEDBİRLERİ HAZIRLIYOR

İçişleri Bakanlığında Meclisin yeni yasama dönemine yetişmesi için harıl harıl yeni bir dernekler kanun tasarısı hazırlanıyor. Daha doğrusu demokrasiyle uzaktan yakından ilgisi olmayan eski kanun daha da gericileştirilmek için düzeltiliyor. Zaten yüzlerce anti-demokratik maddeden oluşan Dernekler Kanunu böylece yalnızca "kuşseverler dernekleri"nin açılmasına izin verecek hale getiriliyor.

Ağustos ayı sonunda yine İçişleri Bakanlığında yapılan bir brifingten sonra Ecevit, gazetecilerle yaptığı konuşmada, güvenlik önlemlerinin giderek etkinleştiğini, ama mahkemelerin aynı etkinlikte çalışmadığından şikayet etti. Bu sözler, bize sık sık aynı derdi(!) dile getiren Demirel'i hatırlatıyor. Ecevit bu sözleriyle CHP'nin Devlet Güvenlik Mahkemeleri yerine isim değiştirerek yeşertmeye çalıştığı İhtisas Mahkemeleri için kamuoyunu yoklamaktadır.

Milli Güvenlik Kurulunda, İçişleri Bakanlığında sürekli olarak halkı ezecek yeni baskı tedbirleri görüşülüyor. Polis ve jandarma sayısının artırılması için kararlar alınıyor. Güvenlik kuvvetlerine yeni ve daha öldürücü silahların satın alınması için her gün daha büyük paralar ayrılıyor.

GENÇLİK DE BASKILARDAN PAYINI ALIYOR

Geçen eğitim döneminin sonunda çıkarılan faşist Öğrenci Disiplin Yönetmeliği ile yetinmeyen CHP iktidarı, okulları hapishaneye çevirmek üzere her türlü yeni tedbiri alıyor. Okullardaki polis karakolları güçlendiriliyor; öğrenci yurtları polis ve jandarma komandoları için karargah haline getiriliyor.

Son olarak geçen hafta İstanbul'daki öğrencilerin kalabildiği tek büyük yurt, Kadırga Yurdu da polis tarafından kapatılınca, 5 milyonluk İstanbul şehrinde birkaç küçük şehir yurdunun dışında yüksekokul öğrencilerinin yararlanabileceği açık tek bir yurt kalmamış oluyor.

Dev.Sa.7.Sü.8'de

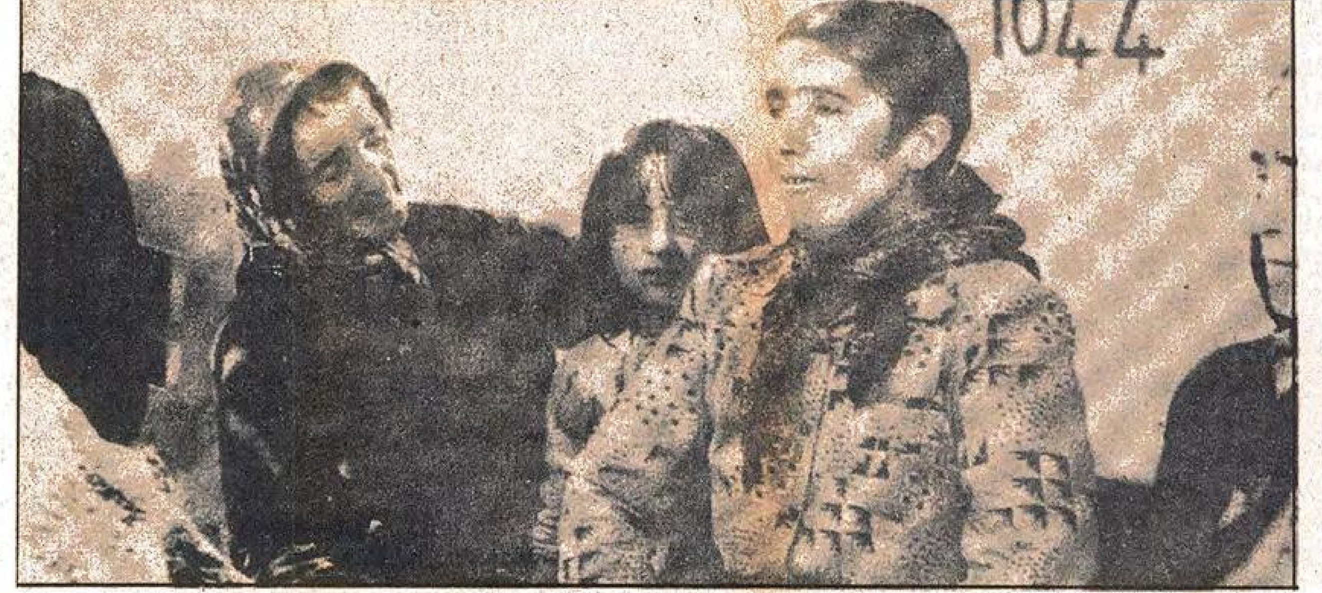
İskenderun'da iki bin emekçi toplumsal ihanet anlaşmasını protesto etti

27 Ağustos günü İskenderun'da "Toplumsal İhanet Anlaşmasını Protesto" miting ve yürüyüşü yapıldı. Eyleme katılan emekçi halk kitlesi bu ihanet belgesini yırtıp atmak için mücadelede kararlı olduğunu vurduladı. Yapılan konuşmalarda bu "anlaşma"ya karşı işçi sınıfının mücadele azmi belirtildi. İşçi sınıfının, canı ve kanı pahasına elde etmiş olduğu ekonomik, demokratik, siyasi haklarının gasbedilmesine müsaade etmeyeceği vurgulandı. 15-16 Haziran, DGM Direnişi gibi büyük işçi mücadelelerinden örnekler verildi.

Yürüyüş ve miting, emekçilerin birliğinin gücünü gösterdi. Faşist diktatörlüğe karşı mücadele azmini biledi. Bu eylem, proleter devrimcilerin önderliğinde, toplamsal ihanet anlaşmasına karşı başarılı bir adım oldu.

HABERİ 4. SAYFADA

Kanlı cinayetlerin hesabı sorulmayacak mı?

Bir ana daha ağlıyor, 18 yaşındaki oğlunu toprağa verdikten sonra. Bu kez de katiller polis.

Ankara'nın Şentepe Mahallesinde sabahın beşinde üç genç, derneklerinde temizlik yapıyor. Bir minibüs dolusu polis kapıya dayanıp, basıyor kurşunu dernekten içeri. Olmuyor, kapının altına bomba koyuyor, odanın içine giriyorlar. Sonra yine yüze yakın kurşun sıkıyorlar üç gencin üzerine. Delik deşik oluyor vücutları. Üçü de 18-20 yaşlarında.

Eşkiya, polis giysisi içinde mavi arabalarına binip gidiyor, geldiği gibi. Arkasında iz bırakmamaya özen göstererek. Silahlarından çıkan mermi çekirdeklerini topluyorlar. Üç gencin ölülerini de ganimet diye sırtlarına

Dev.sa.7.sü.5'de

Gazetemiz üzerindeki baskılar yoğunlaşıyor

Son günlerde, faşist diktatörlüğün gazetemize yönelik baskı ve saldırıları daha da yoğunlaştı.

Uzun süredir gazetemizin posta kutusu polis tarafından açılmakta ve mektuplar alınmaktadır. İstanbul içinden gönderilen mektup, bazen 8-9 günde elimize geçmekte, bazen de hiç geçmemektedir. Çoğu günler posta kutusundan bir veya iki mektup çıkmaktadır. Çıkanlar da taahhütlü olarak gönderilenlerdir. Genellikle zarfların kenarları kesilip içine bakılmaktadır.

Haberleşme özgürlüğünü çiğneyen bu uygulama, İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı ve Ulaştırma Bakanı Güneş Öngüt'ü durumdan haberdar ettiğimiz halde halen devam etmektedir.

Haberleşme özgürlüğüne yönelik bu saldırının bir başka şekli de, gazetemizi satan taraftarlarımıza uygulanmaktadır.

Şehremini'de, YURT-DA'dan satmak için gazete alan 2 devrimciyi yolda çeviren polis, arkadaşları önce karakola, sonra da Şube'ye götürmüştür. İşkence yapmış ve gözaltında tutmuştur.

İkinci bir saldırı da Beşiktaş'ta meydana gelmiştir. Halkın Kurtuluşu gazetesini satmakta olan bir grup devrimci, etrafı saran polisler tarafından dağıtılmış, 4 kişi gözaltına alınmıştır. Bunlardan üçü halktan olup, gazete satışıyla hiç bir ilgileri yoktur. Diğer Halkın Kurtuluşu taraftarı halen Sağmalcılar Cezaevindedir.

Aynı hafta içinde meydana gelen üçüncü saldırı Kartal'da olmuştur. Sahilde gazete satan bir grup devrimciye polis, "Ne bağırıyorsunuz, halk rahatsız oluyor" diye müdahale etmiş, daha sonra da iki kişiyi karakola götürmüştür. Orada "Çin'den Çekoslovakya'dan size ne?", "milliyetçi olun" diye küfür ve dayakla baskıda bulunmuşlar ve gazetelere, "bunlar yasak yayın mı bakacağız" diye el koymuşlardır.

Gazetemiz üzerinde uygulanan ve haberleşme özgürlüğünü engelleyen bu baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

Ve bütün devrimci, demokrat, yurtsever insanları bu baskılara karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Hiç bir baskı Halkın Kurtuluşu'nu engelleyemeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU

Hua'nın İran'ı hangi tarihi ve siyasi koşullarda ziyaret ettiği 'anlamlı' değil midir?

Çin Komünist Partisi Başkanı Hua Gua-feng'in geçtiğimiz haftalarda yaptığı Romanya ve Yugoslavya ziyaretlerini, 'sosyal-emperyalistlerin Çekoslovakya'yı işgalinin 10. yıldönümüne rastlaması bakımından anlamlı' bulan "Üç Dünyacı" Aydınlık gazetesi yazarları (bkz. Aydınlık, 20 Ağustos, 1978, sayfa: 3), her nedense Hua'nın İran'a yaptığı ziyaret üzerine herhangi bir 'anlamlı' söz söylemekten şiddetle kaçındılar. Tersine İran halkının karşısında faşist Şah ile kol kola giren Hua Gua-feng'e ve Hua'nın İran ziyaretine övgüler yağdırdılar. faşist İran Şah'ını göklere çıkardılar. Hatta herkesi kör ve kara cahil yerine koyarak 'Hua'nın ziyareti İran halkının devrimci mücadelesinin gelişmesine hizmet ediyor' diye yazdılar.

Halbuki Hua Gua-feng'in İran ziyaretinin İran halkının devrimci mücadelesinin gelişmesine hizmet etmesi bir tarafa, tam tersine Çinli revizyonistler bu ziyaretle İran halkına, İran'da giderek yükselmekte ve yaygınlaşmakta olan devrimci-demokratik mücadeleye karşı Şah'ın yanında olduklarını göstermek istemişlerdir. Şah'ın sallanmaya başlayan saltanatına yan destekler koymaya çalışmışlardır.

Aydınlık yazarları emperyalistlere, egemen sınıflara ve büyük devlet politikasını benimseyenlere karşı uşaklık politikalarından bir nebze olsun sıyrılabilmiş olsalardı, gerçeğin böyle olduğunu görebilirler ve bu ziyaretin hangi tarihi dönemde ve hangi siyasi koşullar çerçevesinde yapıldığına dikkat ederler ve bu ziyareti de 'anlamlı' bulabilirlerdi? Ama kimse onlardan böyle bir şey beklemedi. O halde bu ziyaretin hangi tarihi dönemde ve hangi siyasi koşulların çerçevesinde gerçekleştiğini biz söyleyelim.

Birincisi, ve en önemlisi, bu ziyaret İran

Dev.Sa.7.Sü.8'de

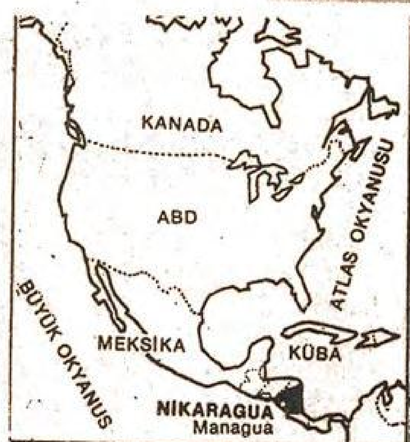
TÖB-DER Kongresinin ardından

Revizyonizm bölücülük demektir

TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulu'nun tamamlanmasından sonra, bu genel kurulu tanımadığını ilan eden T'K'P, 28 Ağustos'ta sahte bir genel kurul düzenleyerek seçim yaptı ve yeni bir yönetim kurulu seçtiğini açıkladı. Arkasından da TÖB-DER'i kendisinin temsil ettiğini açıklayarak, olağanüstü genel kurul çağrısı yaptı.

Böylece bugün revizyonizmin bölücülüğü sayesinde öğretmenlerin mesleki-kitle örgütü

Dev.sa.7.sü.5'de

Faşist diktatör Somoza, kurşun geçirmez cam arkasından konuşuyor. Hiç bir güç, Nikaragua halkının ondan hesap sormasını engelleyemez!

Nikaragua halkı zafere doğru ilerliyor

Nikaragua'da halkın direnişi faşist diktatörlüğün temellerini çatlattı. Ülkenin üçüncü büyük şehri, silahlı halk birliklerinin denetimine geçti.

Nikaragua, bir Orta Amerika ülkesidir. Amerika Birleşik Devletlerinin hemen güneyindedir. Yönetimde 40 yıldır aynı faşist diktatörlük egemendir. Somoza ailesi, Amerikan emperyalizminin en sadık uşağı olarak Nikaragua halkını ezmektedir.

Nikaragua halkı, son bir yıl içinde faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini geliştirdi. Son aylarda halkın direnişi, silahlı mücadeleye dönüştü. Faşist diktatörlüğün başı Somoza, halka kan ve ateş yağdırdı. Faşist ordunun başındaki oğlu, emekçi halkı yüzlercesiyle katletti. Ancak bütün bunlar halka boyun eğdiremedi. Şimdi bütün ülkede genel grev var. Matagalpa şehri halkın denetiminde. Silahlı mücadele her yerde faşist diktatörlüğe darbe indiriyor.

Nikaragua'daki faşist diktatörlüğün baş destekçisi Amerikan emperyaliz-

De.sa.7.sü.2'de

Hua Guo-feng'in ziyareti sona erdi

Devrim şehitlerinin cesetleri üzerinde gerçekleşen kucaklaşma

Hua Guo-feng'in Romanya ve Yugoslavya'dan sonra İran'a yaptığı ziyaret de sona erdi. Yapılan ziyaret sonunda çeşitli konularda iki ülke arasında çeşitli alanlarda anlaşmalar imzalandığı bildirilmektedir. Görüşmelerle ilgili ortak bir bildiri ise yayınlanmadı.

İran halkının mücadelesinin bütün ülke çapında yayıldığı ve giderek yoğunlaştığı, İran'daki faşist Şah darbesinin 25. yıldönümünde İran'daki devrim şehitlerinin cesetleri üzerinde gerçekleşen Hua-Şah kucaklaşması, İran halkı ve dünyanın bütün emekçileri ve bütün iyi niyetli insanları tarafından nefretle protesto edilmektedir.

Ne sahte liberalleşme tedbirleri, ne de Çinli revizyonistlerin gönüllü desteği, faşist İran Şahı'nın artık iyice sallanan iktidarını ayakta tutmaya yetmeyecektir. İran halkının devrimci-demokratik mücadelesi faşist Şah rejimini ve onun temeli komprador-feodal düzeni er geç yıkacaktır. İran halkı Amerikan emperyalistlerini er geç ve mutlaka dize getirecektir.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, İran halkının kahramanca mücadelesinin yanındadır. Türkiye komünistleri, İran komünistlerini enternasyonalist bir ruhla desteklemektedir.

AYRINTILI HABER VE YORUMLARIMIZ 3. SAYFADA

Revizyonizm emperyalist «Barış» yalanlarının hizmetinde

Halkların cellatlarından barış meleği olur mu ?

1 Eylül 1939 günü Ikinci Dünya Savaşı başladı. Hitler'in önderliğinde Alman faşist orduları, Avrupa'yı işgale giriştiler. 1945 Eylül ayına kadar emperyalizm, halklara ölüm saçtı. 20 milyonu sosyalist Sovyetler Birliği'nden olmak üzere, toplam 50 milyon kişi can verdi. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı, faşizmin yenilgisiyle son buldu. Sosyalist kamp, Doğu Avrupa'yı da içine alarak büyüdü. Ancak savaşın kaynağı kurumadı. Başta ABD olmak üzere emperyalist devletler, yeni paylaşım savaşlarına hazırlanmak için, halkları yağmalamak için yeniden hızla silahlanmaya giriştiler. Bugün yüzmilyonlarca emekçi, İkinci Paylaşım Savaşı'nın kanlı hayalleri önünde gerçek barış özlemleriyle doludur. İşte her türden revizyonist teori, bu özlemleri sömürmek için yayılmaya çalışmaktadır. Emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve onların yardakçıları, yeni savaş hazırlıklarını örtbas etmek için binbir barışçı yalanı ortaya atıyorlar. Özellikle modern revizyonistler, şimdilerde barış havarisi kesildiler.

MODERN REVİZYONİZM, HALKLAR KARŞISINDA EMPERYALİSTLERE GÜVENDİ

Kruşçev kliği, iktidarı gasbetti ve Sovyetler Birliği'ni kapitalist bir ülkeye dönüştürdü. Kruşçev, bir yandan Amerikan emperyalizminin gücünü abarttı. Diğer yandan savaş korkusu yaymaya çalıştı. Halklara güvenmedi. Sonunda 1962 Küba ablukası ile foyası ortaya çıktı. Modern revizyonizm, Amerikan emperyalizmine teslim oldu. Brejnev revizyonizmi aynı yoldan ilerledi. Kapitalizmin restorasyonunun varacağı yere vardı. Sovyetler Birliği, sosyal - emperyalist bir ülke oldu. Bugün o, Amerikan emperyalizmiyle birlikte dünya halklarının en tehlikeli iki baş düşmanından birisidir.

Modern revizyonist teori, devrim ve halkların kurtuluş mücadelesine güvenmedi. Emperyalistlerin saldırganlığı karşısında, yalnızca halklara dayanılabileceğini reddetti. Devrim yolunu değil, Amerikan emperyalizmiyle uzlaşma yolunu tuttu. Savaşın kaynağının emperyalizm olduğunu reddetti. Sonunda "nükleer savaş bütün dünyayı yok eder" gibi teslimiyetçi teorilerle, Sovyetler Birliği'ni emperyalist bir ülkeye dönüştüren yolu açtı.

SOSYAL-EMPERYALİZM, HALKLARI EZMEK İÇİN SİLAHLANIYOR

Bugün sosyal-emperyalistler ve onların uşakları sosyal-faşistler, barış melekliğini kimseye bırakmıyorlar. Onlar, Amerikan emperyalistlerinin silahlarına karşı çıkarken sözde dünya barışı adına konuşuyorlar. Ancak Çekoslovakya, Angola, Etyopya'nın gösterdiği gibi Sovyet sosyal-emperyalistleri bugün halkları ezmek, kurtuluş savaşlarını boğmak için ve dünyanın tek hakimi olmak için silahlanmaktadırlar. Ve onlar bu yola, Kruşçev-Brejnev'in burjuva tezleriyle girmişlerdir. Proletarya diktatörlüğünün artık lafta dahi inkarı, sosyalist ekonominin tekelci kapitalist bir ekonomiye dönüştürülmesi ve bütün alanlarda Sovyetler Birliği'nin kapitalist bir ülke olması onu şimdi dünya halklarının iki baş düşmanından biri yaptı. Bütün emperyalistler gibi Moskova çarları da, dünyayı yeniden paylaşmak için diğer emperyalistlerle, özellikle ABD ile rekabete girdiler. Onların silahlanması, kendi hegemonya emelleri içindir. Gerçek bir dünya barışı ise, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı halkların mücadelesinden başka yoldan geçmez.

REVİZYONİSİT 'BARIŞÇI' VAAZLAR BREJNEV'İN HİZMETİNDE

Ülkemizde birçok revizyonist, reformist akım da aynı revizyonist koroya katılmıştır. ABD ile SB alabildiğine silahlanır, nötrondan füzelere kadar binbir araç depolanır. Revizyonistler "silahsızlanma" tantanası yapar. Bu çerçevede 1 Eylül günü dolayısıyla verilen barışçı vaazlar, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin silahlanmasını gizlemekten başka amaç gütmüyorlar. Hele hele 'barış güvercini' Ecevit'in destekçisi DİSK yöneticileri, 'barış ve silahsızlanma', 'haklı ve haksız savaşlardan' söz edince revizyonist-reformist demagoji ortalığı tozu dumana bürüyor. Koroda bir yandan, Amerikan emperyalizmine karşı korkunun tüccarlığını yapan sosyal - faşistler yer alıyor. Onlara göre, sığınılacak şemsiye Brejnev revizyonistlerinin sömürü ve zulmü. Diğer yandan, devrimden korkan, faşist diktatörlüğün değirmenine su taşıyan reformist, pasifist 'barışçılık' aynı tellerden çalıyor. Amaç, emperyalist saldırganlar karşısında halkın uyanıklığını köreltmek, bağımsızlık ve özgürlük uğruna mücadeleyi engellemektir. Yeni bir emperyalist savaş karşısında, dayanılacak tek güç olan emekçi halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini yatıştırmaktır.

"ÜÇ DÜNYACI"LAR DA HALKLARA KARŞI EMPERYALİSTLERE GÜVENİYOR

Son yıllarda revizyonist koroya yeni bir ses katıldı: "Üç Dünyacı" revizyonizm! Bu teori de özünde, Kruşçev revizyonizmiyle aynı tezleri getiriyor. Tıpkı Kruşçev gibi, "Üç Dünyacı"lar da, bir emperyalist savaşı geciktirebilecek tek gücün emekçi halkın gücü olduğunu reddetmektedir. Onlar da, savaş korkusu yayıyorlar. Halkları, yarın öbürgün mutlaka boyunlarına inecek satırı bekleyen koyunlar gibi görüyorlar. Tıpkı modern revizyonistler gibi, "Üç Dünyacı"lar da, emperyalist savaş karşısında halkın devrimci savaşına güvenmiyorlar. Bir emperyalistin karşısında diğer süper devlet Amerikan emperyalizmine bel bağlıyorlar. Onların gösterdiği yol da, Kruşçev'in gösterdiği yoldur: Emperyalizme teslimiyet, halklardan ve devrimden yüz çevirme yolu! Kruşçev, Amerikan emperyalizminin karşısında tir tir titriyordu. Bunlar, Sovyet sosyal-emperyalizminin. Sosyal-faşistler, Amerikan emperyalizminin karşısında sosyal - emperyalizmi sığınak gibi gösteriyorlar. Bunlar da sosyal-emperyalizm karşısında Amerikan emperyalizmini.

REVİZYONİZM, SAVAŞIN KAYNAĞININ EMPERYALİZM OLDUĞUNU GİZLİYOR

Modern revizyonistlerin ve "Üç Dünyacı" revizyonistlerin, emperyalizm ve savaş konusundaki tezleri onların burjuva özlerinden kaynaklanmaktadır ve aynıdır: Savaşın kaynağının emperyalizm olduğunu görmemek. "Üç Dünyacı"lara göre bugün savaşın kaynağı yalnızca Sovyet sosyal-emperyalizmidir. Amerikan emperyalizmi, Deng Siao-ping'in sözlerine bakılırsa "dünya birleşik barış cephesinde" yer almaktaymış. Zaten Brejnev revizyonistleri de üç yıldır süren SALT görüşmelerinde, ABD ile bu birleşik cepheyi güçlendirip durmuyorlar mıydı? Gene "Üç Dünya" teorisyenlerine göre, diğer emperyalistler artık emperyalist değildir. Öyle ki onlar, "dünya devriminin yedek gücüdür". Revizyonizm açıkça sırıtıyor: Tekelci burjuvazinin diktatörlüğü emperyalizm olmuyor. Savaşın kaynağı da emperyalizm olmuyor. Tek başına bir Sovyet sosyal-emperyalizmi Don Kişot gibi kendi kendine savaş arıyor. Bu "Üç Dünya" güldürüsü de sonunda Kruşçev'in yaptığı gibi, bütün emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere teslimiyete dönüşmez mi?

ESAS AKIM DEVRİMDİR

Bütün revizyonist, reformist teorilerin karşısında emperyalizm ve savaşla ilgili gerçekler bugün Marksist-Leninistler tarafından savunulmaktadır. Her şeyden önce savaş bir kader değildir. Halklar, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı devrim mücadelesini geliştirerek bir emperyalist savaşı geciktirebilirler. Bugün savaş kapıda değildir. Savaşa karşı hazırlık, her ülkedeki egemen sınıflara ve emperyalistlere karşı devrim mücadelesinden geçmektedir. Halklar, ellerini kollarını bağlayıp bir zaman sonra emperyalist savaş çıkmasını beklemiyorlar. Bütün emperyalistleri kovmak, faşist diktatörlükleri devirmek için mücadele alanlarına atılıyorlar. Eğer bütün bunlara rağmen bir emperyalist dünya savaşı çıkarsa, o zaman da halkların görevi bir emperyaliste karşı diğerinin kuyruğuna takılmak değildir. Sosyal-emperyalizme karşı kendi tekelci burjuvazisini desteklemek değildir. O zaman da proletarya ve ezilen halklar, bütün emperyalistleri kovmak için çarpışacaklardır. Kısacası, ya devrim savaşı önleyecek, ya da savaş devrimlere yol açacaktır. Bu konuda Marksizm - Leninizmin ölümsüz öğretileri bugün de geçerlidir.

Her türden revizyonist teorinin tersine Marksizm-Leninizm, proletarya ve halklara devrim yolunu gösteriyor. Bugün esas akım devrimdir. Savaşa hazırlığın yolu da buradan geçmektedir. Bir emperyaliste karşı diğerine teslimiyet, II. Enternasyonal oportünistlerinin, Tito revizyonistlerinin, Troçkistlerin ve Kruşçev revizyonistlerinin yoludur. Uluslararası proletarya, bütün bu oportünist teorilere karşı mücadelede bilendi. Bugün de hiç bir güç ona, şu ya da bu emperyaliste teslimiyeti dayatamayacaktır.

Bir emperyalist savaş tehlikesine karşı tutulacak yol ışıl ışıl önümüzdedir. Bu, devrim yoludur. Proletarya ve ezilen halkların, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yoludur.

Emperyalist, sosyal-emperyalist siyasetin temel aracı

Halklara karşı askeri saldırı

1 Eylül 1939. İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı gün. Eylül 1945. Savaşın bittiği ay. Ancak o günden bu yana halkların özgürlük ve bağımsızlığına saldırılar bitmedi. Emperyalist güçlerin saldırı, şantaj ve tehditlerinin ardı arkası kesilmedi. Bugün de bir yanda emperyalizmin zorbalığı ve azgın baskısı var. Diğer yanda uluslararası proletarya ve halkların devrim ve kurtuluş mücadeleleri. Halklara karşı askeri saldırı, emperyalizmin temel politikası. Emperyalizm; saldırı, yağma, baskı ve köleleştirme demektir. Özel olarak iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği bugün, halkların en büyük iki düşmanıdır. Bütün emperyalist, gerici, faşist devletler bu iki süper devletin çevresinde gruplaşmışlardır. İki süper devlet, yıllardır halklara karşı azgın saldırılar sürdürmektedir.

SALDIRGANLIK, EMPERYALİZMİN ÖZÜDÜR

Amerikan emperyalizmi, İkinci Dünya Savaşından sonra dünyayı kana buladı. Kore ve Vietnam'da insanlığın gördüğü en aşağılık cinayetleri işledi. Kongo'ya müdahale eden, Dominik devrimini ezen Amerikan emperyalizmidir. Kamboçya ve Laos halklarını katleden gene odur. İsrail siyonizminin baş destekçisi, Filistin ve Arap halklarının kanlı düşmanı odur. Doğrudan askeri müdahale yapmadığı yerlerde askeri faşist darbeleri düzenleyen gene Amerikan emperyalizmidir. 1964 Brezilya, 1967 Yunanistan, 1973 Uruguay, 1976 Şili, 1976 Arjantin darbeleri Amerikan emperyalizminin cinayetleridir. Kruşçev-Brejnev burjuva kliği iktidarı gasbettikten sonra Sovyetler Birliği de bütün emperyalistlerin yolunu hızla tuttu. Çekoslovakya'nın 1968 Ağustos ayında işgal edilmesi sosyal-emperyalist saldırganlığın ilk somut adımı oldu. Bugün başka iki süper devlet olmak üzere [illegible]

Dev.sa.7.sü.3'de

SOSYAL-EMPERYALİST BARIŞ... VE BARIŞ DERNEĞİ

Emperyalist savaş hakkında görüşler

MARKSİZM-LENİNİZM	OPORTÜNİZM
LENİN *Yağmacılıkta, gaddarlıkta ve savaşın sınırsız vahşetinde savaşan ülkelerden hiç biri diğerinden daha iyi değildir.* *Daha yağlı ve gırtlağına kadar doymuş soyguncuları soyma işinde, genç ve daha güçlü soyguncuya (Almanya'ya) yardım etmek sosyalistlere düşmez. Sosyalistler, hepsini de devirmek için soyguncular arasındaki çelişmeden faydalanma yoluna gitmelidirler.*	AYDINLIK REVİZYONİSTLERİ *Unutmayalım ki, ihtiyarlayan, çöken emperyalistin etkinliğinin ağır bastığı alanlar başlangıçta daima daha geniştir. Esasen bütün kavganın sebebi de budur. Birçok ülkede şu anda ABD etkisi daha güçlü olsa bile ABD artık buralarda gerileyen ve çöken emperyalist durumundadır. Sovyetler Birliği ise, genç ve yükselen emperyalist, bu alanlara girmekte ve etkisini artırmaktadır. Belli bir ülkede zayıflayan bir düşman mı daha tehlikelidir; yoksa güçlenen, saldırganlaşan ve yayılan bir düşman mı?*
ENVER HOCA *Marksizm-Leninizm bize, emperyalizmin ve savaş kışkırtıcılarının, halkların devrim ve kurtuluş mücadeleleriyle zayıflatılmaları gerektiğini öğretiyor. Eğer saldırgan bir emperyalist savaşı önlemek mümkün olmazsa, o zaman devrimcilerin ve proletaryanın görevi bu savaşı bir kurtuluş savaşına dönüştürmektir.* *Biz, mücadeleleriyle emperyalist ve sosyal-emperyalist savaş kışkırtıcılarının saldırgan planlarını yerle bir edecek olan dünya proletaryasının ve bütün gerçek anti-emperyalist ve ilerici güçlerin birliğini savunuyoruz.*	DENG SİAO-PİNG *Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünya çapında mümkün olan en büyük cephe kurulmalıdır. Bu cephede üçüncü dünya ve ikinci dünya ülkeleri, hatta birinci dünya içinde yer alan Amerika Birleşik Devletleri de yer alacaktır.*

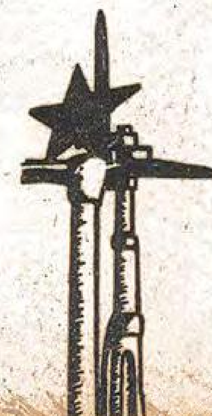
Marksist-Leninist hareket bütün dünyada büyüyor ve güçleniyor

ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST (KPD/ML)'nin teorik organı Partinin Yolu dergisinde, yeni üyelerin kabul edilmesiyle ilgili ilkelerden söz eden bir makalede şunlar yazılmaktadır: "Partinin gücü, parti üyelerinin sayısına değil, fakat her şeyden önce doğru siyasi çizgiye, onun kitlelerle çalışmasına ve parti üyelerinin niteliğine bağlıdır. Parti, kendi içine kapalı dar bir parti olmamalıdır. Fakat aynı zamanda o, bütün revizyonist partilerde olduğu gibi, herkesin kendi isteğine göre girip çıktığı açık bir parti olmamalıdır. Her burjuva ve küçük burjuva, oportünist ve mevki düşkününe ve lumpen proletere bütün kapıların açılması [illegible] partinin revizyonist parti halinde yozlaşmasının baş kaynaklarından biri teşkil etmektedir. Parti, kendi saflarına, gelişmiş ve sınıf bilinçli unsurları, sonuna kadar tutarlı ve devrimci kalan yegane sınıf olan işçi sınıfının saflarından en tutarlı unsurları kabul etmelidir. Proletaryanın devrimci partisi, gerçek öncüsü olarak partinin varlığı için bu [illegible] koşuldur. KPD/M-L, çeşitli burjuva ve revizyonist akımlarla kesin ilkeli bir ideolojik mücadele çerçevesinde hayata uygulamaktadır.

Proletaryanın [illegible], bilimsel teknik devrim ve atom çağı nedeniyle aydınların ön planda bulunduğunu, onun rolünün arttığını, bütün diğer sınıfları bertaraf ettiğini iddia etmektedirler. Bu teorinin amacı, işçi sınıfını devrimden saptırmaktır. Fakat gerçekte proletaryanın devrimde önder rolü değişmemiştir. Alman Marksist-Leninistleri, partinin saflarını her şeyden önce işçilerle güçlendirmektedirler. Fakat bu, devrimci aydınların göz önüne alınmaması anlamına gelmez. Tam tersine parti, en iyi ve en devrimci kişileri kendi saflarına katma ve işçi sınıfının önder rolünü tanımayan kişileri kabul etmeme görevini ileri sürmektedir.

Bir arkadaşın partiye kabul edilmesi için önce bir kıstas, gerek işletmede mücadelenin önder kişiliği [illegible] görevleri [illegible] leplere cevap veremeyen kişi partiye asla kabul edilemez. Aynı zamanda parti, bütün devrimci savaşçıların, partiye kabul edilmek için gerekli Marksist-Leninist bilgileri benimsemelerini istemektedir."

YENİDEN KURULMUŞ PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ (YKPKP) Merkez Komitesi 8. Genel Toplantısından sonra yayınlanan bildiride şunlar yazılıdır: "Faşist saldırıya karşı mücadeleyi daha da yükseltmek için bütün gerçek anti-faşist güçlerin birleşmesi önemli bir görevdir. Portekiz burjuvazisi, baskıyı ve [illegible] saldırıyı, devlet cihazının sözde demokratik yeniden örgütlenmesi kisvesiyle maskelemek istemektedir. Parti, devrimci güçlere ve gerçek Marksist-Leninistlere, Portekiz proletaryası ve halkına, sosyalist kurtuluşun ve devrimci demokratik özgürlüklerin zaferine giden gerçek doğru yolu göstermektedir. Bu yüzden burjuvazinin, devrimci güçlere ve gerçek Marksist-Leninistlere saldırısı bir raslantı değildir. Özellikle, YKPKP'ye ve Demokratik Halk Birliği (UDP) örgütüne yöneltmektedir. Haziran ayında komünist genç Jerdo Morais öldürülmüş, Parti MK'nın iki üyesi dahil olmak üzere UDP ve YKPKP'nin militanları tutuklanmıştır. Bu arada burjuvazi, sürekli davalar açarak, YKPKP Merkez Organı Bandeira Vermelha ve Voz do Povo gibi devrimci gazetelere karşı baskıyı sürdürmeye girişmiştir. Burjuvazi, devrimci örgütlere ve ilerici güçlere karşı saldırılarını yoğunlaştırmakta, faşist ve terörcü örgütlere [illegible], onların örgütlenmesini teşvik etmektedir. Bütün bunlar [illegible]. Parti, gerçek [illegible] bütünleştirilmiştir."

Uluslararası Komünist Partiler ve örgütler ile ilerici dünya kamuoyu sosyalist Arnavutluk'un yanında

ÇKP'nin revizyonist yönetiminin sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesmesi, ilerici dünya kamuoyunda ve komünist saflarda derin bir öfke ve tepki yaratmıştır. Komünist parti ve örgütler, Arnavutluk'un dostları, ilerici ve dürüst kişiler Çin yönetiminin bu karşı-devrimci eylemini kınamaktadırlar.

Çeşitli basın ve yayın organlarıyla duyurulan bu mesajları yayınlamaya devam ediyoruz:

DAHOMEY KOMÜNİST PARTİSİ: Enver Hoca yoldaşa ilettiği mesajda şunlar söylenmektedir: "Çin yönetiminin Arnavutluk'a bütün sivil ve askeri yardımı kesmesi, bir dizi çok önemli projenin tamamlanmadan bırakılmasıyla ve Çinli uzmanların geri çekilmesiyle ilgili keyfi ve adi kararını öfkeyle öğrendik.

"Dahomey Komünist Partisi, AEP'i ASHC'ni kararlılıkla desteklemektedir. Bugün uluslararası proletaryanın, bütün dünya devrimcilerinin, Afrika'nın ve Dahomey'in insanlarının yüreği kahraman Arnavutluk halkının yüreğiyle birlikte çarpmaktadır. Arnavutluk'un davası doğrudur ve zafer kaçınılmazdır.

AVUSTURYA MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ Merkez Komitesi, AEP, MK'ya gönderdiği mektupta şunlar belirtilmektedir: "Çin yönetimin şantajcı ve şoven davranışı, sosyalist inşaya, proletarya diktatörlüğünün gelişip güçlenmesine, sosyalist kale olan Arnavutluk'un savunulmasına karşı yöneltilen karşı-devrimci bir suç olarak görmekteyiz.

"Çin yönetiminin Marksizm-Leninizm ve halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı davasıyla ortak yanı yoktur. Çin yönetimi, sosyalist Arnavutluk'a nefretle darbe indirmekte ve aynı zamanda bütün dünyadaki en kokuşmuş gericilere ve her şeyden önce Amerikan emperyalistlerine kardeşçe davranmaktadır."

"İhanet daha belirgin olabilir mi?"

KANADA İŞÇİLER DERNEĞİ, Arnavutluk Sendikalar Birliği Merkez Kuruluna gönderdiği mektupta "Çin yönetiminin Arnavutluk'a yardımı kesmesi nefretle kınanmakta ve bu davranış mahkum edilmektedir. Kanada İşçiler Derneği ortak düşmanlara karşı Arnavutluk'un yanında olacaklarını belirtmiştir.

JAPONYA DEMOKRATİK KADINLAR BİRLİĞİ, Arnavutluk Kadınlar Örgütü Genel Kuruluna gönderdiği mesajda Çin'in revizyonist yönetiminin tutumunu adice ve kalleşçe olarak nitelemektedir.

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK dergisinin 37. sayısında AEP MK'nın ÇKP'ye gönderdiği mektupla ilgili makale de Tiran Radyosu'nun 26 Ağustos tarihli yayınında bütünüyle yayınlanmıştır.

İYDGD'nin Arnavutluk gençliğine çektiği telgraf

Modern revizyonizmin babası Tito ve onun kapitalist yol izleyicileri Kruşçev, Brejnev, Togliatti vb. sonra ÇHC'de ÇKP yönetimini ele geçiren "Üç Dünyacı" revizyonist Deng Siao-ping ve Hua Guo-feng kliği de kapitalizmin yolunu tutmuştur.

Bugün "Üç Dünya Teorisi", sosyalist ülkelerde proletarya diktatörlüğünden ve sosyalist inşadan, ezilen halkların devrim mücadelesinden vazgeçmesini, emperyalizme, sosyal - emperyalizme ve uluslararası gericiliğe boyun eğmesini vazeden bir teori olmaktan çıkmış, tamamen karşı-devrimci bir pratiğe dönüşmüştür.

"Üç Dünyacı" revizyonistlerin, sosyalizmin kalesi ASHC ve onun önderi AEP ve Enver Hoca yoldaşa saldırı ve şantajları, Yugoslavya, Romanya ve İran gezileri onların emperyalist emellerini açığa vurmuştur.

Bu saldırı ve şantajlar, Arnavutluk halkını yıldıramamıştır. Arnavutluk halkı ve yiğit gençliği her zaman kendi gücüne güvenerek mücadele etmiştir. İtalyan faşist istilasına karşı militanca direnen Arnavutluk gençliği, mücadelenin en önünde ve en fedakarca tutumuyla mücadele geleneğini somutlamıştır. Bugün de bu geleneği sosyalist inşava ve proletarya diktatörlüğünü güçlendirmeye aktif katılımıyla sürdürmekte, siyasi uyanıklığını daima yüksek tutmaktadır.

UDHD ve sosyalizm mücadelemizde Enver Hoca yoldaşın başında bulunduğu AEP ve Arnavutluk halkının şantaj ve saldırılara karşı boyun eğmez önder komünist tavrı bize örnek olmakta, halkımız ve gençliğimiz üzerinde saygı ve coşku yaratmaktadır.

İstanbul yurtsever gençliğin önderi İstanbul YDGD olarak, "Üç Dünyacı" revizyonizmin haince emelleri karşısında Arnavutluk halkı ve gençliğinin yılmayacağına ve kendi öz gücüne güvenerek sosyalist inşayı adım adım gerçekleştireceğine inanıyoruz. Biz İstanbul halk gençliğinin örgütü İstanbul YDGD olarak, Arnavutluk halkının ve gençliğinin yanında, sosyalizmin inşası yolunda maddi ve manevi olarak bütün gücümüzle enternasyonalist dayanışmaya hazırız. Arnavutluk halkının ve gençliğinin yanındayız.

Devrimci saygı ve coşkuyla selamlarız.

İSTANBUL YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLER DERNEĞİ (İYDGD) ADINA
Genel Başkan AHMET NECDET ÖĞÜTÇÜ

İran halkının bütün ülke çapında dalga dalga yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi.

...Ve İran'ın kanlı saraylarında gerçekleşen Şah -Hua kucaklaşması

Dün Dofar Umman halklarına yardımı kesenlerin, bugün İran Şah'ının kanlı elini sıkmalarından daha doğal bir şey olabilir mi?

Hua Gua-feng'in İran ziyareti ve Çinli revizyonistlerle İranlı faşist cellatların İran halkına karşı gövde gösterileri sıradan ve ani bir gelişmenin sonucu olarak ortaya çıkmış bir olay değildir. Tersine bu ziyaretin tarihi ve siyasi temelleri vardır.

Her şeyden önce bu ziyaret İran'daki faşist-feodal diktatörlüğün değişime uğramasının, eli kanlı Şah'ın demokratlaşmasının ve ilerici bir nitelik kazanmasının bir sonucu değil, tersine ÇKP'nin yönetimini gaspeden Hua-Deng revizyonist kliğinin dünya halklarına karşı, onların sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı emperyalistler ler ve gerici rejimlerle, kol kola girmesinin, yeni bir süper devlet olma isteğinin ve büyük devlet politikasını benimsemesinin bir sonucudur.

Bugün Çinli revizyonistlerinin İran halkına karşı faşist Şah rejiminin yanında yer almaları, İran halkının ve halk gençliğinin kanları üzerinde gerçekleşen Hua-Şah kucaklaşması, İran'la Çin arasında geçmişten bu yana gelişen ilişkilerin sadece yeni bir safhasıdır.

Çinli revizyonistler "Üç Dünya Teorisi"ni benimsedikten ve bunu dünyaya Deng Siao-ping'in ağzından ilan ettikten sonra bütün gerici rejimlerle olduğu gibi İran'daki faşist-feodal diktatörlükle de ilişkilerini geliştirmeye başladılar ve onların İran'daki faşist rejim hakkındaki görüşleri yavaş yavaş değişmeye başladı.

Çinli revizyonistler, 1971 yılında "Üç Dünya Teorisi"ni formüle ettikten sonra, ilk olarak dünyanın en kanlı rejimlerinden biri olan İran faşist-feodal diktatörlüğü ile ilişki kurdular. Bu diplomatik ilişkinin gerekçesi de Ortadoğu'daki Sovyet sosyal- emperyalizminin büyüyen nüfuzunun engellemesi olarak açıkladılar.

1972 yılında ise bu ilişkiler daha da gelişti ve aynı yıl İran kraliçesi Farah Pehlevi ve zamanın İran başbakanı Amir Abbas Huveyda Pekin'i ziyaret ettiler, ve Çin yöneticileri tarafından olağanüstü ilgiyle karşılandılar. Daha sonra 1973 yılında İran'a resmi bir ziyaret yapan Çin Dışişleri Bakanı Çi Peng-fei, Tahran'da faşist Şah yönetimine övgüler yağdırdı.

Arkasından da Çinli revizyonistler, uzun zamandan beri bir elde silah, bir elde Mao Zedung'un 'Kızıl Kitap'ı ile Basra Körfezi bölgesinde emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı savaşan Dofar ve Umman halklarına, Dofar gerillalarına yaptıkları yardımı üçüncü dünyanın birliğinin zedelenmemesi için, Amerikan emperyalistlerinin bölgedeki hegemonyasının zayıflamaması için kestiler, İran Şah'ının bölgeye 50 bin kişilik bir İran ordusu göndermesi karşısında sessiz kaldılar, bu saldırıyı, emperyalistlerin ve bölge gericilerinin Dofar ve Umman halkına karşı giriştikleri katliamı objektif olarak desteklediler. Dofar ve Umman halklarının karşısında cellat Şah rejiminin satırını bilemesine yardım ettiler.

Böylece dünya halklarına karşı emperyalistlerin, dünya gericilerinin yanında olduklarını açık bir şekilde ilan ettiler, Kruşçev'in çizdiği yolun sadık bir izleyicisi olduklarını gösterdiler.

Çinli revizyonistler "Üç Dünya Teorisi"nin hayata geçirilmesinde bir hayli yol aldıktan sonra 1977 yılında Yeni Çin Haberler Ajansında çıkan bir yazıda İran Şah'ını göklere çıkardılar. Gazetemizin 93. sayısında da yayınladığımız bu yazıda Çinli revizyonistler İran'ı ve faşist Şah rejimini övgüe değerlendiriyorlardı:

"Şehinşah Rıza Pehlevi'nin önderliği altında Batı Asya'da kaya gibi duran İran, ulusal bağımsızlığını ve devlet egemenliğini koruma siyasetinde ve ulusal ekonomiyi geliştirmede olumlu başarılar göstermiştir." (...) "ulusal bağımsızlığı ve devletin egemenliğini korumada, İran, ulusal savunmasını güçlendirirken, ülkeyi daha güçlü hale getirmek için yerel doğal kaynakları tam değerlendirerek, enerjik bir şekilde ulusal ekonomisini geliştirmede çaba harcıyor."

1978 yılının ortalarında da Çin Dışişleri Bakanı Hua an Hua İran'ı ziyaret etti, ticari anlaşmalar imzalayarak, bugün gerçekleşen kanlı ziyaretin hazırlıklarını yaptı.

İşte İran halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı İran'ın kanlı saraylarında gerçekleşen Hua-Şah kucaklaşması ve Çin ile İran arasındaki diplomatik, ticari vb. ilişkilerin geliştirilmesi ve genişletilmesi yukarıda bahsettiğimiz tarihi ve siyasi temeller üzerine oturmaktadır.

Ve bu ziyaretin gerçekleşmesi İran gericiliğindeki bir değişiklikten değil, -o halen İran halkının düşmanı ve hedefidir, İran halen başta ABD emperyalistleri olmak üzere emperyalistlerin bir yarı-sömürgesi, feodal, yarı-feodal bir ülkedir -, ÇKP'nin yönetimini gaspeden Hua-Deng revizyonist çetesinin izlediği dış politikanın niteliğinden gelmektedir.

Onlar dün Dofar ve Umman halklarına karşı İran'ın faşist-feodal güçleriyle kol kola girmişlerdi. Bugün de İran halkının devrimci demokratik mücadelesinin bastırılması, faşist Şah rejiminin sarsılan temellerinin onarılması, bölgedeki ABD emperyalizminin çıkarlarının pekişmesi için, emperyalist soygundan kendilerine de kırıntılar toplamak için İran halkının demokrasi ve özgürlük için döktüğü kanların ve devrim şehitlerinin cesetleri üzerine basarak duvarları kan kokan saraylarda İran Şah'ı ile kucaklaşmaktadırlar.

"Üç Dünya Teorisi"ni savunarak bunu hayata geçirenlerin varacakları bundan daha doğal bir yol olabilir mi?

Hua Guo-Feng'in ziyareti sona erdi

Devrim şehitlerinin cesetleri üzerinde gerçekleşen kucaklaşma

Hua Guo-feng, Romanya ve Yugoslavya'dan sonra İran'ı da ziyaret etti. Ve İran emekçi halkının bütün ülkeyi saran mücadele alevleri arasında, devrim şehitlerinin ceset lerine basarak İran saray larının duvarları arasında, kanlı cellat Şahla kucaklaştı. Çinli revizyonistler, sosyalist Arnavutluk'a her türlü yardımı keserek uzmanları dahi geri çekerken, Hua Guo-feng, İran ve Ortadoğu halklarının eli kanlı katili Şah'a her türlü destek vaadinde bulundu, İran hükümeti ile çeşitli alanlarda ikili anlaşmalar imzaladı.

Bu ziyaretin İran halkının devrimci-demokratik mücadelesinin bütün ülke çapında yükseldiği, faşist Şah rejiminin temellerinin sallanmaya başladığı, ve Şah yönetiminin sahte liberalleşme vaatleriyle halkı oyalamaya hız verdiği bir döneme, ve ayrıca faşist Şah darbesinin 25. yıldönümüne raslaması nın özel bir önemi vardır. Çinli revizyonistler bu ziyaretin tarihini bilinçli olarak seçmişlerdi. Bununla, bütün revizyonist demagojilerinin arkasında bir yanda Amerikan emperyalistlerinin İran'daki hegemonyasını güçlendirmeyi amaçlarken ve bundan kendilerine de kırıntılar toplamaya çalışırken, bir yandan da faşist Şah'la İran halkına ve onun her geçen gün gelişip güçlenen mücadelesine karşı gövde gösterisi yaptılar. İran Şahının çatırdamaya başlayan saltanatına koltuk değneği olmaya çalıştılar. İran halkının mücadelesinin çeşitli yollarla ezilmesi için İran komprador burjuvazisine ve feodal toprak ağalarına yardım ettiler, yardım vaatlerinde bulundular.

Hua Guo-feng'in bu tipteki bir ziyareti bugüne kadar ancak Kruşçev ve Brejnev gibi revizyonist ve sosyal-emperyalist şeflere nasip olmuştur. Çinli revizyonistler, böyle bir ziyaretle, Kruşçev'in geçmişte halklara karşı izlediği karşı-devrimci politikanın izleyicisi olduklarını bir kere daha göstermişlerdir. Onlar da tıpkı Kruşçev gibi Amerikan emperyalistlerinin ve gerici rejimlerin önünde diz çökmüşler, halkların gelişen ve yükselen mücadelelerinin karşısında emperyalistlerin ve gerici sınıfların yanında olduklarını pratik olarak da göstermişlerdir.

Bütün ülkelerdeki işçiler, ezilen halklar, ilerici dünya kamuoyu ve dünyanın bütün iyi niyetli insanları böyle bir ziyareti, İran emekçilerinin kanları üzerinde gerçekleşen böyle bir kucaklaşmayı nefretle protesto etmişlerdir.

Bu öyle bir ziyarettir ki, emperyalistler Suudi Arabistan gibi gerici rejimler ve kaderlerini dünya gericilerinin kaderleri ile birleştirmiş "Üç Dünya" revizyonistleri dışında hiç bir kimse böyle bir ziyareti desteklememiştir. Hatta sosyal-emperyalist elebaşları dahi böyle bir ziyarete açıktan karşı çıkmaktan ve Şah aleyhine söz söylemekten kaçınmışlardır.

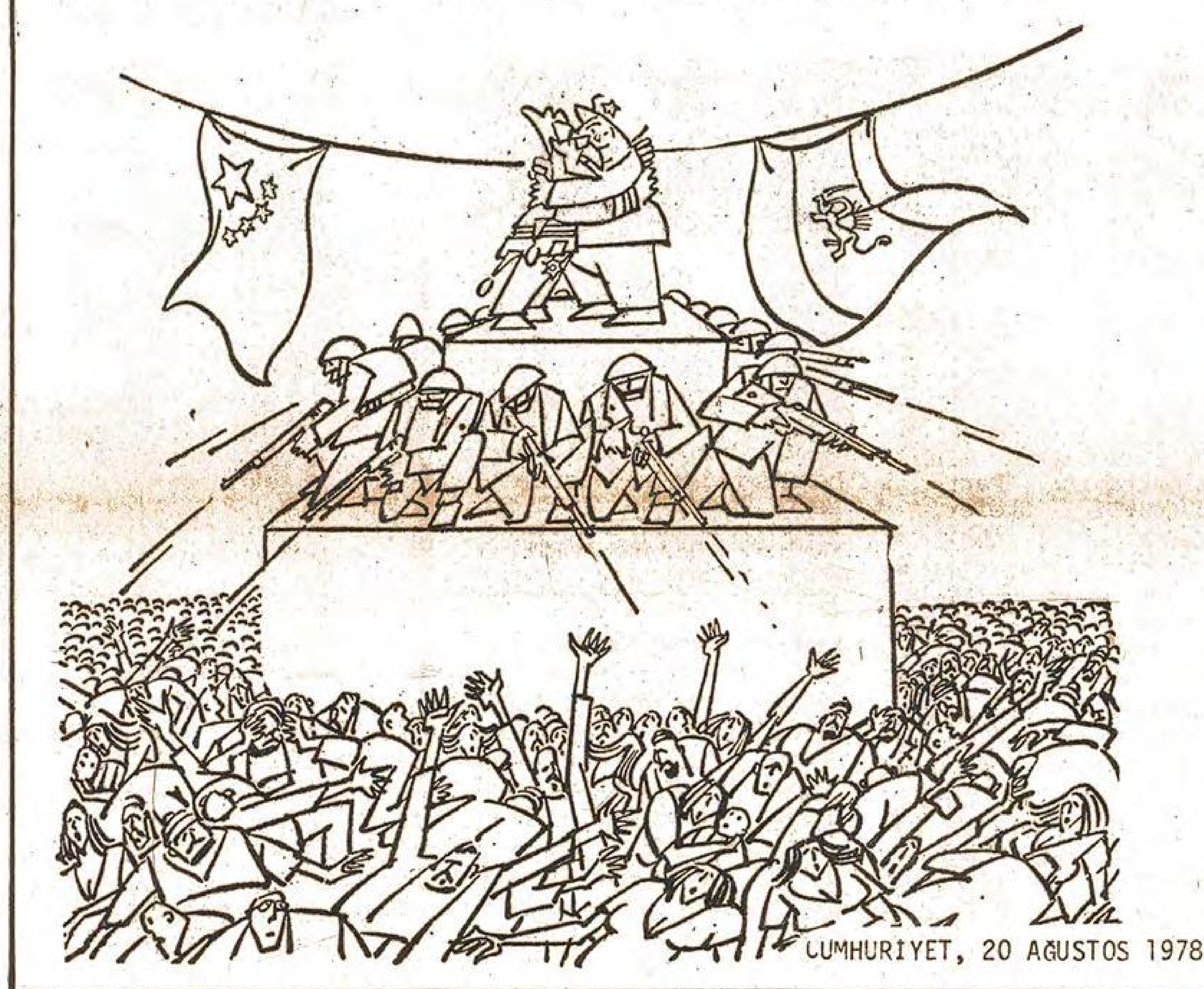
"Üç Dünyacı" revizyonistler, böyle bir ziyareti savunmakta dahi büyük güçlükler çekmişler, bu ziyaretin gerekçelerini anlatırken ve savunmasını yaparken kem-küm etmeye, açık tahrifatlara başlamışlardır. Öyle ki Aydınlık gazetesinin köşe yazarlarından Doğan Yurdakul bir okuyucunun mektubunda sorduğu sorulara dahi açık cevaplar vermeyi başaramamış, hile ve bol demagoji ile işi geçiştirmeye çalışmıştır.

REVİZYONİST DEMAGOJİ

Revizyonist Aydınlık şefleri Hua'nın İran hal-

Dev.sa.7.sü.5'de

Çin Halk Cumhuriyeti Komünist Partisi lideri ve Başbakanı Hua'nın İran'a dostluk ziyareti (Basından)

CISNU'nun AÇIKLAMASI:

"Çinli Revizyonistler İran Halklarının daha da ezilmesine yardımcı oluyorlar"

"Cumartesi günü Çin Komünist Partisi Devlet Başkanı Hua Guo-feng, İran halkının celladı faşist Şah ile görüşmek üzere İran'a gitti. Hua Guo-feng, yaptığı ilk toplantıda şöyle dedi: "Bugün İran halkı, ekselans Şehinşah önderliğinde İran'ın bağımsızlığını, bütünlüğünü korumakta, doğal kaynaklarına sahip çıkmakta ve İran'ın gelişmesinde büyük ve sevindirici başarılar elde etmiştir."

Gerçekler şunu gösteriyor ki, ÇKP'nin revizyonist önderinin bu iddiaları, İran'ın ezilen halklarının yararına değil, tam tersine, daha ezilmelerine yardımcı olmaktadır. ÇKP önderliğindeki revizyonistlerin bu siyaseti, revizyonist "Üç Dünya Teorisi"nden kaynaklanmakta, bütünüyle emperyalizm ve işbirlikçileri ile birleşme yolunda hareket etmektedir.

Çin'in "Üç Dünyacı" revizyonist önderleri, Arnavutluk Emek Partisi ile aralarındaki ihtilafı nedeniyle sosyalist Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ile iktisadi, askeri, tüm ilişkilerini kesmişlerdir. Fakat buna karşılık dünyadaki diğer karşı-devrimcilerle olduğu gibi, faşist Şah rejimiyle de samimi ilişkiler kurmakta ve geliştirmektedirler. CISNU, Çin revizyonistlerinin İran'a gitmesini, İran halkının zararına olarak tanıtmakta ve protesto etmektedir. Çin'in revizyonist önderlerinin şimdi Tahran'da faşist Şah rejimini övmekte, fakat İran halklarının emperyalizme ve faşist Şah rejimine karşı verdiği kahramanca mücadelesinden ve bu mücadelelerde şehit düşenlerden tek bir kelime bahsetmemektedir. Çin Dışişleri Bakanı Huan Hua'nın daha önceki İran ziyaretinde söylediği şu sözler de çok ilginçtir: "Karşımızdaki ortak sorunlar, bizi bu sorunlar karşısında ortak tavır almamızı gerektiriyor." Biz, İran'ın devrimci gençliği için şu çok açıktır: Şah rejimiyle konular ortak tavır, İran halklarına düşmanlıktan başka bir şey değildir. İran yurtsever ve devrimcileri, sosyalist ülkelerin, karşı-devrimci gerici rejimlerle kurdukları diplomatik ilişkilere karşı değildirler. Fakat biz, bu siyasetin temelinin proleterya enternasyonalizmine ve o ülkelerin halklarının devrimci mücadelelerini destekleme yönünde olması gerektiğine inanıyoruz.

Çin revizyonistleri ile faşist Şah rejiminin ilişkileri, böyle bir temelden yoksundur ve asla dünya çapında sınıf mücadelesinde devamı ve zafere ulaşmış bir sosyalist ülkenin proletaryasının mücadelesi doğrultusunda değildir. Tam aksine bu siyaset, karşı-devrimci rejimlerin ve emperyalistlerin hizmetindedir.

CISNU şuna inanıyor ki, Çin'in revizyonist önderliği bu karşı-devrimci siyasetleriyle dünya halklarını, emperyalizme teslimiyete ve işbirlikçiliğe götürmeyecek, aksine onlar, dünya halklarının dostluğunu kaybedeceklerdir."

İRANLI ÖĞRENCİLER KONFEDERASYONU/ (ULUSAL BİRLİĞİ) - CISNU

Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin faşist İran Şah'ına verdikleri paye: "Demokrat"

Günlük Aydınlık gazetesinin köşe edirmiş yazarlarından Reha Akbay 1 Eylül'de köşesinde 'Hua'nın İran Ziyareti ve Revizyonist Propağanda' başlığını taşıyan bir yazı yazdı.

Bay Akbay bu yazısının bazı yerlerinde İran'daki bugünkü rejimi, '... Şah rejiminin kanlı diktatörlüğü', '...faşist baskı rejimi' olarak tanımlamaktadır. Hua'nın İran'a ziyaretine övgüler düzmekte ve İran halkının mücadelesini desteklediklerini açıklamaktadır.

Hua'nın İran ziyaretinin gerçek anlamı ve bu ziyaretin hangi siyasetin bir sonucu olduğunu, ve bay köşe yazarının İran halkının mücadelesini destekledikleri dair revizyonist demagojisini bir kenara bırakırsak, Reha Akbay'ın dersini iyi ezberlediği, ustasının yazdığı yazıları iyi okuduğu, benimsediği parti siyasetini iyi kavradığı, iyi bir çırak ve iyi bir partili yazar olduğu görülüyor. Bunun için de yazdığı yazılardan dolayı ustası Doğu Perinçek'ten herhalde iyi notlar alıyordur.

Çünkü Reha Akbay yazısında ismi geçen yazıda bir yandan bugünkü İran'daki rejimden 'faşist' olarak bahsederken, bir yandan da 'İran'ın Çin'le ilişkilerini geliştirmesinden' dem vuruyor. Bu tespitleriyle Reha Akbay'ın ilk bakışta ustası ile çeliştiği zannediliyor.

Halbuki aşağıda da açıklayacağımız gibi tam da doğu Perinçek'in söyledikle rini İran konusunda özgülleştirmektedir.

"SOSYALİST ÜLKELERLE DOSTLUK: DEMOKRATLIĞIN ÖNEMLİ ÖLÇÜTLERİNDEN BİRİ,"

'Başyazar' Doğu Perinçek 13 Ağustos tarihli Aydınlık gazetesinin "Avrupa'da Faşizm Tehlikesi Yükselebilir mi?" adlı başyazısında şöyle demektedir:

"Avrupa'da faşizm tehlikesi yükseliyor teorisini piyasaya süren revizyonistler saçmalamakta bu kadar ileri gidebilmektedirler. 900 milyon insanın proletaryanın devrimci bayrağı altında yaşadığı bir ülke ile dostluk isteyenlere 'faşist' demenin başka ne gibi bir anlamı olabilir?"

"Artan sosyal-emperyalist tehdit karşısında, bugün Avrupa burjuvazisi içinde Çin'e ve diğer üçüncü dünya ülkelerine dostluk eğilimi kaçınılmaz olarak gelişmektedir. Bu gelişme, faşistleşme yönünde bir gelişme değil, tam tersine dünya çapında ele alırsak nesnel olarak devrimin yararına, demokrasinin yararına bir gelişmedir. Demokratlığın önemli ölçütlerinden biri de, sosyalist ülkelere dostluktur." (abç)

Doğu Perinçek küçük bir bölümünü yukarıya aktardığımız yazısında Avrupa'da faşizm tehlikesinin yükselemeyeceğine ilişkin iddiasının gerekçelerinden biri olarak da 'bugün Avrupa burjuvazisi içinde Çin'e ve diğer üçüncü dünya ülkelerine karşı dostluk eğilimi kaçınılmaz olarak gelişmesini' koşmakta, 'demokratlığın önemli ölçütlerinden biri'ni de 'sosyalist ülkelere dostluk' olarak tespit etmektedir. Ve bugün Avrupa burjuvazisi içinde Çin'e ve diğer üçüncü dünya ülkelerine karşı dostluk eğiliminin geliştiğini söylemektedir. Bunun için de Avrupa'da faşizm tehlikesinin olmadığı, tersine sosyal-faşizm tehlikesi olduğu tesbitini yapmaktadır.

Aynı şekilde Reha Akbay da "İran'ın Çin'le ilişkilerini geliştirdiğini" söylemektedir. Gene aynı şekilde, İran'ın hegemonyacılığa karşı üçüncü dünya ile birliğinden İran'ın bir üçüncü dünya ülkesi olduğundan ve Hua'nın ziyaretinin İran'ın "üçüncü dünya ülkelerinin hegemonyacılığa karşı bir leşmesine katkıda bulunduğundan" bahsetmektedir. Zaten Hua'nın İran ziyareti Çin ile İran egemen sınıflarının birliği ve iki ülke arasındaki ilişkilerin daha da gelişmesi yönünde önemli bir adım teşkil etmektedir.

Fakat Reha Akbay bu tesbitleri yaptıktan sonra, bugünkü İran rejimi için 'faşist' terimini kullanmaktadır. Bu ilk bakışta Doğu Perinçek'in tesbitleriyle çelişir gibi görünmektedir. Ama tam tersine Bay köşe yazarının ustası Doğu Perinçek'in yazdıklarını iyi kavradığı ve onun yazdıklarını tek tek uluslar için iyi bir şekilde özgülleştirdiği görülmektedir.

Eğer Doğu Perinçek'in yazdıklarına iyi bakılırsa, onun Avrupa'yı anlatırken yaptığı tesbitlerin, sadece Avrupa ülkeleri ve Avrupa burjuvazisi için değil, fakat bütün dünya ülkeleri için geçerli tesbitler olduğu görülecektir. Çünkü Doğu Perinçek yazısının bir yerinde meseleyi genelleştirmekte ve 'demokratlığın ölçütlerinden biri olarak da sosyalist ülkelerle dostluk' meselesini tespit etmektedir.

Zaten onların tesbitlerine göre İran bir üçüncü dünya ülkesidir, Avrupa ülkeleri ise ikinci dünya ülkeleridir. İran gibi üçüncü dünya ülkeleri devrimin temel gücü, Avrupa'daki ülkeler ise devrimin yedek güçleridir. Ve doğal olarak İran gibi bir ülkenin üçüncü dünyanın birliğini sağlama ve Çin'le ilişkilerini geliştirme ve dostluk kurma yönünde daha istekli davranması gerekir. Aynı şekilde üçüncü dünyanın bir parçası olan Çin'in de böyle bir politika izlemesi gerekir. Ve nihayet de öyle olmaktadır. Hua Gua-feng, öncelikle, herhangi bir ikinci dünya ülkesini değil, İran gibi bir üçüncü dünya ülkesini ziyaret etmektedir. Hua'nın ziyareti Çin'le İran arasındaki ilişkileri daha fazla geliştirmiştir.

Bu durumda, Şah rejiminin Avrupa burjuvazisine göre daha 'demokrat' olması gerekmez mi?

İşte Aydınlık -TİKP revizyonistleri tam da bu tesbiti yapıyorlar. Ve faşist Şah'ı büyük bir 'demokrat', İran'daki faşist-feodal diktatörlüğü de 'demokratik bir rejim' olarak lanse ediyorlar.

Aslında Bay Akbay İran'daki mevcut rejim için 'faşist' sıfatını kullanmakla ustası ile çelişiyor gibi gözükmektedir. Fakat tam tersine o tıpkı ustası gibi ve diğer bütün revizyonist demagoglar gibi kendi karşı-devrimci yüzünü ve İran Şah'ının kanlı ellerini birtakım göstermelik terimlerle örtmeye çalışmaktadır. Bugün Aydınlık revizyonistleri faşist İran Şah'ı için kestirme yoldan 'demokrat' teriminin kullanılmasının kolay yutulur bir lokma olmadığını bildiklerinden, hem bu düşüncelerini dolaylı yollarla anlatmaya çalışmakta, hem de zevahiri kurtarmak ve taraftarlarının tepkisini yumuşatmak için bazı terimleri göstermelik olarak ve yazılarının çok az yerinde bilinçli olarak kullanmaktadırlar. Bunu yaparken, aynı zamanda, hakların mücadelesinden ve bunların yanında olduklarını anlatmaktan da geri kalmamakta-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

İşçi sınıfı imzalanan

İskenderun'da Aydınlık revizyonistlerinin cinayetleri de lanetlendi

İskenderun mitinginden sonra Aydınlık revizyonistlerinin de eteği tutuştu. Onlara göre, miting TİKP'ye küfretmek amacıyla" düzenlenmiş! Aydınlık'ın telaşı, hem kendisini ele veriyor, hem de içine düştüğü derin korkuyu gösteriyor.

Binlerce emekçinin gördüğü gibi, İskenderun mitingi, toplumsal ihanet anlaşmasına karşı kararlı mücadele azminin dile getirildiği bir eylem oldu. Bu mitingde, yalnızca bu "anlaşma"yı imzalayanlar lanetlenmedi. Revizyonist sendika ağalarından, faşist sendikacılarla işbirliği tezgahlayan Aydınlık yazarlarına kadar, bütün işçi sınıfı düşmanları da teşhir edildi.Aydınlık yazarları mitingde "TİKP'ye saldırıldığını" yazıyorlar. Türk-İş'in başındaki faşist sendika ağalarına sayfalarını kim açtı? Kim İbrahim Denizcier'in, işçi sınıfına karşı küfürlerini yayınladı? Toplumsal ihanet anlaşmasını tezgahlayanları, sözde "iki süper devlete karşı" sahtekarlığıyla kim yurtsever ilan etti? Siz, Aydınlık yazarları! Faşist sendika ağalarını aylardır pohpohlayan sizsiniz. İskenderun'da işçi sınıfı sizin ipliğinizi bir daha açığa çıkardı.

Aydınlık "Doğu Perinçek'e küfredildiğini" yazıyor. Bir döneğe "dönek", bir haine "hain" demek küfür değildir. İşçi sınıfının davası için çarpışan Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci, bizzat Doğu Perinçek'in gösterdiği ihanet çizgisi sonunda katledilmediler mi? Faşist diktatatörlüğün işkence tezgahlarında boyun eğdiremediği gerçek işçi önderlerini, Aydınlıkçı hainler katledeli daha kaç gün oldu ki? İskenderun'

Dev.Sa.7.Sü.8'de

İskenderun'da iki bin emekçi toplumsal ihanet anlaşmasını protesto etti

İskenderun'da 27 Ağustos Pazar günü "Toplumsal İhanet Anlaşmasını Protesto" miting ve yürüyüşü yapıldı. İşçi sınıfından ve halk gençliğinden 2 bine yakın kitle bu ihanet anlaşmasına karşı mücadelede kararlı olduğunu haykırdı.

Yürüyüş, gecekondu mahallelerinden gelen kitlenin Paç Meydanında toplanmasıyla başladı. İşçiler, yürüyüşün başlama yeri olan İstanbul Fırını önüne giderken başta şu sloganları haykırdılar: "Kahrolsun Sendika Ağaları", "İşçiler Sendika Yönetimine", "Toplumsal Anlaşma Yırtılacaktır","Yatırım Fonu Kaldırılsın", "Üçlü Komiteyi Yıkacağız"

Saat 14'te diğer ilçe ve mahallelerden gelen halkın da katılmasıyla coşkulu ve mücadele dolu bir ruhla miting alanına yüründü. Tertip Komitesi Başkanı, alanda tüm halkı bu "anlaşma"ya karşı mücadeleye çağırdı. Daha sonra, Adana'lı TİKP-Aydınlık revizyonistlerince katledilen Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşlar adına saygı duruşu yapıldı.

İlk konuşma İskenderun Demirçelik Fabrikasından bir işçi yoldaş tarafından yapıldı. "Toplumsal Anlaşma"ya karşı işçi sınıfının fiili mücadele vermesi gerektiği belirtildi. İşçi sınıfının,canı ve kanı pahasına elde etmiş olduğu ekonomik,demokratik, siyasi hakların gasbedilmesine müsaade etmeyeceği vurgulandı. İşçi sınıfının geçmişteki büyük mücadelelerinden örnekler verildi. Konuşmacı yoldaş özetle şunları söyledi:

"Toplumsal Anlaşma"nın ilk adımı, sosyal - faşist Kemal Türkler ile MESS patronları arasında imzalanan 1. grup sözleşmesidir. Bu, 2. grup sözleşmesiyle devam etti. Bugün bu ihanet anlaşmasına söz de karşı çıkan sosyal-faşist sendika ağaları, işçi sınıfını MESS patronlarına satmışlardır...

"Tüm kamu sektöründe tek tip toplusözleşme yapılarak hakların alınması yolundaki mücadele köreltilmek istenmektedir.'Yatırım Fonu' adı altında işçilerden kesilecek paralar, komprador tekelci burjuvaziye sermaye olarak aktarılmak istenmektedir. Tüm toplusözleşmeler, üçlü komitenin belirleyeceği kurallara göre yapılacaktır. Üçlü Komite ise, faşist diktatörlüğün parçalarından oluşmaktadır. Burada sendika ağası patron ve hükümet temsilcisi vardır. Böylelikle grev ve toplusözleşme hakkımızı tamamen ortadan kaldırmaktadır. Sendikalarımız, dernek düzeyine indirgenmektedir. 'Yönetime katılma' ise burjuva-feodal düzenin yürütülmesi görevinin işçilere verilmesidir. İşçi sınıfının, kendini sömürtmek için yönetime katılması istenmektedir. Oysa işçi sınıfı, bu sömürü düzenini sürdürmek istemiyor. O, bu düzeni yıkacak, yerine işçi-köylü iktidarını kuracaktır.

Bu "anlaşma", sınıf

De.sa.7.sü.1'de

Halkın Birliği ve Devrimci Yol niçin mitinge katılmadılar?

Halkın Birliği ve Devrimci Yol "Toplumsal Anlaşma"ya karşı herhangi bir çalışma yürütmediler. İskenderun'da düzenlenen yürüyüşe katılmadılar.Üstelik Halkın Birliği, kitlenin de mitinge katılmaması doğrultusunda çalıştı.

Miting Tertip Komitesi, tüm halk güçlerini bu ihanet anlaşmasına karşı mücadelede birleştirmek istedi. Bu amaçla, Halkın Birliği ve Devrimci Yol taraftarlarının yönetimde bulunduğu demokratik kitle örgütlerini de mitinge katılmaya çağırdı. Ancak, 18 Ağustos Cuma günü düzenlenen toplantıya Tekstil Sendikası ve Gültepe Güzelleştirme Derneği katılmadılar. Halkın Birliği ve Devrimci Yol, kendilerinin doğrudan çağrılmadığını bahane ettiler. Ancak bu grupların bugün içinde bulundukları parçalanmadan dolayı onlar doğrudan çağrılamamıştı. Demokratik kitle örgütleri ise çağırılmıştı.

Halkın Birliği daha da ileri gitti. Liseli gençliğin meşru bir örgütü olmayan Lise-Der önderliğinde, demokratik kitle örgütlerine toplantı çağrısı yaptı. Toplantıda, mitinge katılmama doğrultusunda çalışacaklarını belirtti. Miting Tertip Komitesi, ise, eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesine göre bütün halk içindeki grup, örgüt ve kişilerin yürüyüşe katılması için yaptığı çağrıyı tekrarladı.

Halkın Birliği ve onun tekkesi Lise-Der, grup çıkarlarını, halkın çıkarlarından üstün tuttu. Lise-Der, mitinge katılınmaması için imzalı bildiri dağıttı.Onlar,bu ihanet anlaşmasına karşı hiç bir mücadele yürütmediler. Proleter devrimcilerin yürüttükleri mücadeleyi de baltalama yoluna gittiler.

Halkın Birliği ve Devrimci Yol taraftarları, halk güçlerini parçalayan bu tavırlar üzerinde düşünmelidirler. Dar tekke çıkarları, işçi sınıfı ve tüm emekçi halkın mücadelesine yeğ tutulabilir mi? Mitingi baltalamak, bu ihanet anlaşmasını destekleyenleri sevindirmez mi? İşçi sınıfı ve halk güçlerinin saflarını zayıflatılması, "anlaşma"yı tezgahlayan güçlerden başka kimin işine yarar?

Gelibolu Belediye işçileri grevde

Gelibolu Belediye işçileri, işten atılmalara karşı greve başladılar. Devrimciler, demokratik kitle örgütleri direnişçi işçilerin mücadelesini destekliyorlar.

Gelibolu Belediye Başkanı AP'li Nuri Erer'dir. Bu faşist, başkan seçildikten hemen sonra 10'u aşkın memuru ve 30'u aşkın sendikalı işçiyi hiç bir gerekçe göstermeden işten attı. Belediyeye faşistleri doldurdu. Bütün işçiler üzerinde baskıları yoğunlaştırdı.Genel-İş (DİSK) sendikasından çıkmalarını istedi.

Belediye işçileri grev kararını, ilk olarak 22 Haziran günü aldılar. Ancak, reformist sendika ağalarının teslimiyetçi tavrı yüzünden grev uzun süre ertelendi. Grev ancak 15 Ağustosta ilan edildi. Greve 41 işçi katılmaktadır. Bunlardan 32 si daha önce işten atılmıştır.

Grev ilanı ile hiç bir çöp arabasının çalışmaması gerekiyordu. Ancak sendikanın Çanakkale temsilcisi buna göz yumdu. Bir hafta sonra, yeni gelen temsilcinin girişimi ve devrimcilerin desteği ile çöp arabalarının çalışması engellendi. İşçilerin çocukları ve kadınları da sessiz bir yürüyüş yaptılar. Siyah bir çelengi Belediye kapısına bıraktılar.

Kitle örgütleri ve işçiler grev yerini ziyaret ediyorlar. Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Yol taraftarları, greve destek olmak için eylem birliği yapıyorlar. Devrimci gençler, grevi destekleyen yazılar yazdılar. Faşist saldırılara karşı geceli gündüzlü nöbet tutuyorlar.

24 Ağustos günü faşistlerin saldırısı püskürtüldü. Ancak 5 devrimci tutuklandı. Haberi öğrenen kitle Adliye önünde toplandı. Burada faşistlerin saldırısı ile bir yurtsever yaralandı.

25 Ağustos günü Belediye Reisi,belediye hoparlöründen kışkırtıcı bir konuşma yaptı ve AP adına aynı içerikte bir bildiri dağıttırdı.

Grevci işçiler, arkadaşları geri alınana kadar mücadelede kararlıdırlar.

FABRİKADAN SENDİKADAN ATÖLYEDEN

İZMİR FUARI, Villa Çay Bahçesinde 30 mevsimlik işçi çalışmaktadır. İşçilerin sigorta ve sendikası yoktur. Haftalık izin de yoktur. İşçiler gönderdikleri mektupta şunları yazıyorlar:

"22 Ağustos günü direniş yaptık. İsteklerimiz şunlardı: Haftada bir gün ücretli izin. 8 saatlik işgünü. 125 lira net ücret. Sigortasız arkadaşların sigorta edilmesi. Ancak tecrübesizliğimiz yüzünden sigorta hakkımızı elde edemedik. Temsilci arkadaş, patronun oyununa geldi. Patron, sigorta yaparsa asgari ücret vereceğini söyledi. Mevsimlik olduğumuz için sigortadan vazgeçip, net 100 lira ücreti kabullendik.Haftalık ücretli izin ve 8 saatlik işgününü kabul ettirdik. Ancak ertesi gün bir arkadaşımız işkazası sonucunda çalışamaz hale geldi. Sigorta olmadığı için bir şey yapamadık. Bütün bunlara rağmen, direnişimiz arkadaşlar arasındaki bağları pekiştirdi. Birlikten kuvvet doğduğunu gösterdi."

Eskişehir Kılıçoğlu işçilerinin direnişi başarıyla sonuçlandı

Eskişehir Kılıçoğlu Tuğla Kiremit Fabrikası işçilerinin direnişi sonuçlandı. İşçiler,baştemsilcinin işe geri alınması dışında, bütün isteklerini kabul ettirdiler.

İşçiler, eskiden Çimse-İş üyesiydi. Çimse-İş'in sendika ağaları,faşistlerle kol kola girdiler. İşçilerin haklı talepleri karşısında yer aldılar. Geçmişteki direnişleri kırmaya çalıştılar. Eskişehir çevresindeki Çimse-İş üyesi işçiler, olağanüstü kongre toplamak için gerekli imzayı topladılar. Buna rağmen CHP'li sendika ağaları, türlü engeller koydular. Kongreyi engellediler. Bunun üzerine işçiler, bu engelleri aşılamaz gibi gördüler.DİSK'e başvurarak Keramik-İş'e geçmek istediler.

Çimse-İş'in sendika ağaları patronla birleştiler. Baştemsilci Kemal Çelik'i işten attılar. Direniş,baştemsilcinin geri alınması talebiyle başladı. Başlangıçta,işçiler kart basıp işbaşı yapmıyorlardı. Patronların yüreği korkuyla doldu.Böyle bir direniş başarıya ulaşırsa Eskişehir'de genel olarak patronların durumu kötüleşecekti.Fabrika patronlarının yaptığı toplantıdan sonra 14 işçi daha işten atıldı. Ancak işçilerin direnişi kırılamadı. Bunun üzerine patron, bütün işçilerin iş aktini feshettiğini bildirdi. İşçiler behçeye sokulmadı. Ancak direniş fabrika kapısı önünde kararlılıkla sürdü.

İşçilerin başlıca talepleri şunlardı: Atılan işçiler geri alınmalıdır. Sendika seçme özgürlüğü yani yeni sendika tanınmalıdır. Direnişte geçen sürenin ücreti ödenmelidir. Yeni sendikanın seçeceği temsilciler tanınmalıdır.

Patron işçileri bölmeye çalıştı, ama başaramadı. Daha sonra fabrikaya yeni işçi alacağını söyledi. Ülkü Ocaklı faşistleri getirdi. Ama işçiler bunları bırakmadılar.

Devrimciler, direniş boyunca işçilerle omuz omuza mücadele ettiler.Onların güvenini kazandılar. Keramik-İş'ten gelen revizyonistler, proleter devrimcileri işçilerden tecrit etmeye çalıştılar. Başaramadılar. Proleter devrimciler, direnişin haklılığını tüm halka duyurdular. İşçi-Der bildiri dağıttı. Yazılamalar yapıldı. Bağış kampanyası açıldı. Nihayet gece düzenlendi. Geliri direnişçi işçilere bırakıldı.Keramik-İş'in revizyonist sendika ağaları, geceyi baltalamaya çalıştılar. Ancak işçiler geceye büyük ilgi gösterdi. Sendika ağalarının kendileri tecrit oldu.

Gece başarıyla yapıldı. Ertesi sabah polis, asker fabrika önüne yığıldılar. Ama işçileri dağıtamadılar. Daha sonra Vali'nin nezaretinde faşist diktatörlüğün bütün resmi güçleri caddede trafiği kestiler. Direnişi kırmak için her yola başvurdular. İşçileri tek tek kimlik kontrolünden geçirdiler. "İçinizde talebe var" gibi laflarla işçilerle devrimcileri birbirinden ayırmak istediler. Ancak işçiler 21 gündür kaya gibi direniyorlardı. Direniş, sarsılmaz güçle

Dev.Sa.7.Sü.2'de

Direnişçi işçilerin gecesi

Eskişehir Kılıçoğlu işçilerinin direnişini desteklemek için düzenlenen gece başarılı oldu. Katılanların çoğunluğu işçi idi. 1500'ü aşkın kitle özellikle tiyatroyu coşkuyla izledi.

Yapılan konuşmada, işçilerin mücadelesi anlatıldı. Daha sonra yapılan konuşmada, toplumsal ihanet anlaşması teşhir edildi. Geceye gelen mesajlar okundu. Bir YDGF taraftarının yaptığı konuşmadan sonra Eskişehir 1 Mayıs gösterisi filmi gösterildi. 1 Mayıs Marşı söylendi. Ozanlar ağıtlar okudu. Son olarak tiyatro oynandı. Kitle büyük coşku içinde oyunu izledi.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

NİKARAGUA

NİKARAGUA'da genel grev ilan edilmiştir. Nikaragua, bir Orta Amerika ülkesidir. Amerikan emperyalizminin uşağı olan faşist diktatörlük, halkı ezmektedir. Binlerce grevci, başkent sokaklarında protesto yürüyüşü yaptı. Faşist diktatörlük, gözü dönmüş halde polis ve ordusu ile gösterici işçilere saldırdı. Nikaragua emekçi kitleleri, faşist rejim yıkılana kadar mücadeleyi sürdürmekte kararlıdır.

PERU

PERU'da genel grev ve direniş dalgası yayılmaktadır. Onbinlerce işçi, işten atılan arkadaşlarının geri alınması için direşine başladı. Sözde reformcu geçinen askeri cunta, sıkıyönetim ilan etti. Askeri faşist cunta, işçilere tehdit savurmaktadır. Eğer direniş birkaç gün içinde sona ermezse, bütün maden işçilerinin işten atılacağı, tehditleriyle yılgınlık yaratmaya çalışmaktadır. Ancak işçilerin direnişi kararlılıkla sürüyor.

Peru, batılı emperyalistlerin IMF, (Uluslararası Para Fonu) aracılığıyla bütünüyle boyunduruğa aldıkları bir ülkedir. IMF, yeni borçlar vermek için ücretlerin dondurulmasını dayatmakta, yeni devalüasyon (para değerinin düşürülmesi) istemektedir. İşçiler üzerindeki faşist baskı ve ağır sömürü, emperyalistlerin bu isteklerinin sonucunda gittikçe ağırlaşmaktadır.

İRAN

İRAN'da birçok şehirde genel grev ve direniş sürmektedir. Faşist Şah rejiminin temelleri çatırdıyor. Başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçiler, Amerikan uşağı Şah rejiminin yıkılması için artık yüzbinlerle mücadele ediyor.

YUGOSLAVYA

YUGOSLAVYA'da işçiler, kapitalist sömürüye karşı grev eylemlerine atılmaktadırlar. Ülkenin Hırvatistan bölgesinde son altı ay içinde 11 önemli grev yapılmıştır. Grevler genel olarak, ücret artışı ve daha iyi çalışma ve hayat şartları için yapılmaktadır. Bütün kapitalist, revizyonist sistemde olduğu gibi Yugoslavya'da da işçi sınıfı, ağır sömürü altındadır.

"GÖL, YÖRE HALKININ KULLANIMINA TERK EDİLECEK. KÖYLÜLER ÜRÜNLERİNİ KENDİLERİ İHRAÇ EDECEK.
(...)
HER TÜRLÜ HİZMET YAPILACAK; GÖLÜN ÇEVRESİNDE BARIŞ YARATILACAK.

(ALİ TOPUZ'UN TV'DE SARILAN YARA BAFA PROGRAMINDA YAPTIĞI KONUŞMADAN)

"SU ÜRÜNLERİ YASASI GÖLLERDE AVLANMA HAKKININ BELİRLİ SÜRELER İÇİN HAZİNECE KİRAYA ÇIKARILMASINI ÖNGÖRMEKTEDİR. EĞER GÖL ÇEVRESİNDE HALK KOOPERATİF KURMUŞSA, KİRALAMA ÖNCELİKLE O KOOPERATİFLE YAPILIR. EĞER KOOPERATİF YOKSA, GÖL İHALEYE ÇIKARILIR, YANİ KİM FAZLA PARA VERİRSE GÖLÜ O KİRALAR. KİRALANAN SÜRE İÇİNDE DE GÖLE BAŞKALARI GİREMEZ. BU YASAL ÇERÇEVE ARTIK BAFA GÖLÜ İÇİN DE GEÇERLİDİR."

(ALİ TOPUZ'UN BAFA DALYANINDA DÜZENLENEN TÖRENDE YAPTIĞI KONUŞMADAN)

Özbaş Ağa gitti, devlet ağa geldi

Özbaşların yüz yıllık sömürü, soygun ve cinayetlerinin bedeli: 28,5 milyon Lira

CHP yöneticileri, hükümetin kurulmasından önce ve bütün seçim dönemlerinde 'toprak işleyenin su kullananın' sloganını ağızlarından düşürmüyorlardı. Ve yapılacak kamulaştırmalar için ağalara hiç bir tazminat ödenmeyeceğini açıklıyor, bunu seçim bildirgelerine koyuyorlardı.

Ama iş pratiğe, Özbaş sülalesi tarafından gaspedilmiş Bafa Gölü'nün kamulaştırılmasına gelince durum değişmekte ve CHP reformistlerinin kullandığı bütün sloganların sahteliği bir bir açığa çıkmaktadır.

Köylüler Özbaş Ağadan hesap sorulmasını, kamulaştırma bedeli olarak tek bir kuruş bile ödenmemesini isterken, CHP reformistleri devlet kasasından Halil Özbaş'a 28.5 milyon lirayı peşkeş çekmişler, arkasından da demagojiye başvurarak, bu ödemenin yasal bir zorunluluk olduğunu, mahkeme kararına dayanarak bu ödemenin yapıldığını savunmaya başlamışlardır.

Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı Ali Topuz Bafa Gölü'nün devir-teslim töreninde yaptığı konuşmada, Söke Mahkemesi tarafından kamulaştırma bedeli olarak 28.5 milyon lira fiyat biçilen Bafa Gölü için ödenecek bu paranın çok olduğunu ileri sürmüş, bakanlığın bu konuda gerekli girişimleri yapacağını söylemiştir. Özbaş Ağa ise kamulaştırma bedeli olarak mahkemenin biçtiği değeri az bulduğunu söyleyerek, bunun için gerekli yerlere başvuracağını bildirmiştir.

Aslında CHP reformistleri ile Özbaş Ağalar arasında bir kamulaştırma bedeli ödemesi konusunda herhangi bir görüş ayrılığı yoktur. Farklılık, bu kamulaştırma bedelinin miktarında çıkmaktadır. Üstelik CHP hükümeti başından beri Özbaş Ağalara 'tatminkar bir bedel' ödenmesi gerektiğini söylemektedirler.

Bugün CHP reformistlerinin Halil Özbaş adına bankaya yatırdıkları 28.5 milyon lira Özbaş sülalesinin onyıllardan beri Bafa Gölü'nde kurduğu saltanatın, köylüler üzerindeki azgın sömürü ve baskının bir diyetidir. CHP reformistleri kamulaştırma bedeli adı altında Halil Özbaş ağaların, onların kiralık katillerinin ve jandarmaların köylüler üzerine boşalttıkları mermilerin parasını ödemektedir.

CHP reformistleri Halil Özbaş'ın eline tutuşturdukları 28.5 milyon lirayla, onu göl ağalığından alıp kent ağalığına getirmektedirler. Kırbacı bir elinden alıp diğer eline vermektedirler. Yarın da 'ihracatta vergi iadesi', 'teşvik tedbiri', 'kredi' vb. yollarla Halil Özbaş'ı 'mağdur olmak'tan kurtaracaklardır.

CHP reformistlerinin 'toplumsal eşitlik', 'düzen değişikliği' sloğan-

De.sa.7.sü.2'de)

Hatırlanacağı gibi CHP hükümeti, 16 Haziran 1978 tarihinde aldığı bir kararla Bafa Gölü'nü kamulaştırdığını açıklamış ve bu karar Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmişti.

28 Ağustos'ta Bafa Gölü kenarında yapılan bir törenle de göl, Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı Ali Topuz tarafından Halil Özbaş ağadan teslim alınarak, hazineye devredildi. Böylece kamulaştırma kararının pratikte de yürürlüğe girmiş olduğu açıklandı.

CHP hükümetinin bakanlarından Ali Topuz devir-teslim töreninde yaptığı konuşmada gölün bundan sonraki kullanımının 1380 Sayılı Su Ürünleri Yasası na göre belirleneceğini belirterek şunları söylemiş tir:

"Su Ürünleri Yasası, göllerde avlanma hakkının belirli süreler için hazinece kiraya çıkarılmasını öngörmektedir. Eğer göl çevresinde halk kooperatif kurmuşsa, kiralama öncelikle o kooperatifle yapılır. Eğer kooperatif yoksa, göl ihaleye çıkarılır, yani kim fazla para verirse gölü o kiralar. Kiralanan süre içinde de göle başkaları giremez. Bu yasal çerçeve artık Bafa Gölü için de geçerlidir."

Ali Topuz yaptığı konuşmanın sonunda, kendisinin kooperatiften yana olduğunu açıklamış, ve balıkçıların tek bir kooperatif çatısı altında örgütlenerek, kooperatifin gölü kiralayabileceğini belirtmiştir.

Kamulaştırma kararının Resmi Gazete'de yayınlanmasından sonra da CHP sözcüleri bu politikayı ortaya koymuşlar ve gölün işletmesinin ya bizzat devlet tarafından üstlenileceğini, ya kiraya verileceğini, ya da kurulacak bir kooperatif eliyle yürütüleceğini açıklamışlardı. Ali Topuz'un yaptığı açıklama da bu yöndedir.

Bu durumda ne olacaktır, yöre emekçi köylüleri açısından değişen durum nedir?

Açıktır ki yörenin yoksul ve orta köylüleri açısından fazla bir değişiklikten bahsetmek mümkün değildir. Gölün işletilmesi eskiden Özbaş sülalesi tarafından yürütülüyordu. Yoksul emekçi köylüler Özbaş Ağa tarafından sömürülüyor, onun adamları tarafından kurşunlanıyordu. Göl arazisi Özbaş Ağanın elindeydi. Köylüler gölün kenarına bile yaklaştırılmıyordu. Şimdi ise gölün sahibi devlet olmuştur, göl hazineye devredilmiştir. Devlet de komprador burjuvazi ve Halil Özbaş gibi toprak ağalarının devletidir. Bugün değişen tek şey, Özbaş Ağanın yerini devlet ağanın almasıdır. Devlet ağa, gölü kiralık adamlarla değil, jandarmalarla bekleyecektir. Göl zenginliklerine ve göl arazisine sahip olmak için mücadele eden köylülerin hakkına gene kurşun yağmuru, baskı ve sömürü düşmektedir. Özbaş Ağa gitmiş, ama devlet ağa gelmiştir, Özbaş ağanın yerini devlet ağa almıştır.

Üstelik devlet ağa, bizzat kendisinin işletmeyeceğini, 1380 Sayılı Yasa gereğince gölü kiraya vereceğini açıklamaktadır. İhalede "kim fazla para verirse gölü o kiralayacaktır" Göl kiraya verildikten sonra, kiralayanın dışında hiç bir kimse gölden yararlanamayacaktır. Bunun anlamı gayet açıktır. Yörenin emekçi köylüleri ve balıkçıları açısından hiç bir değişiklik olmayacaktır. Bu durumda Özbaş Ağanın yerini başka bir ağa alacaktır. Ama bu koşullar altında gölün sahibi olarak değil de, kiracısı olarak "göl ağası" olacaktır. Belki de Halil Özbaş Ağa, göl üzerindeki ve emekçi köylüler üzerindeki saltanatını gölün sahibi olarak değil, ama kiracısı olarak sürdürecektir. Yani değişen bir şey olmayacaktır.

Öte yandan hükümet sözcülerinin, kurulması taraftarı olduklarını ve buna önayak olacaklarını söyledikleri kooperatifle yoksul ve orta köylülerin başına yeni Özbaş ağalar getireceklerdir. Çünkü CHP reformistlerinin kooperatifler politikası zengin köylülerin ve toprak ağalarının çıkarlarına hizmet etmektedir. Yörede kurulacağı söylenen balıkçılık kooperatifi zengin köylülerin ve toprak ağalarının sömürü aracı ve emekçi köylülük üzerinde yeni bir baskı aracı olmaktan öteye gitmeyecektir. Böylece devlet ağa ile yeni kooperatif ağaları el ele yöre köylülüğünü sömürmeye, gölü ve gölün doğal zenginliklerini yağmalamaya devam edeceklerdir.

Halbuki Bafa'nın, Gölyaka'nın, Kapıkırı'nın ve Serçin'in emekçi köylüleri yıllardan beri Bafa Gölü'ne sahip olmak için ve Bafa Gölü'nün çevresindeki toprakları Halil Özbaş'ın işgalinden kurtarmak için mücadele etmişlerdir. Ağaları ortadan kaldırmak, insanca bir yaşantı sağlamak için mücadele etmişlerdir. Kurulacak kooperatifte yalnız emekçi köylülerin yer alması ve söz ve karar sahibi olması için mücadele etmişlerdir. Bugün ise CHP reformistleri kamulaştırma ile köylülüğün mücadelesini engellemeye köylülerin başına yeni ağalar dikmeye çalışmaktadır.

Bunun da ötesinde gölün bir bölümünü çevreleyen ev, Halil Özbaş'ın işgali altında olan 17 bin dönümlük göl arazisinden hiç bahsedilmemektedir. Yörenin yoksul ve orta köylüleri bu göl topraklarının Özbaş Ağa'da kalması için veya yeni ağalara devredilmesi için değil, bugüne kadar köylülere verilmesi için mücadele etmişler, şehit vermişler, hapishanelerde yatmışlardır. CHP reformistleri, kamulaştırma ile köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesini de boğmaya, bu mücadeleyi hedefinden saptırmaya çalışmaktadır.

Kısacası bugün Halil Özbaş Ağa gitmiş gibi görünmektedir, ama ağalık sistemi olduğu gibi yaşamaktadır; Özbaş ağanın yerini devlet ağa almıştır. Yeni ağalar, zengin köylüler ve kooperatif ağaları CHP reformistleri eliyle köylülerin başına getirilmeye çalışılmaktadır.

Özbaş Ağanın zulmüne ve sömürüsüne boyun eğmeyen, Özbaşları dize getiren Bafa'nın, Gölyaka'nın Kapıkırı'nın ve Serçin'in emekçi köylüleri devlet ağayı da diğer ağaları da dize getirecek, gölün doğal zenginliklerine sahip olacak, toprak ve özgürlük mücadelesinde mutlaka zafere ulaşacaktır.

Bafa, Gölyaka, Kapıkırı ve Serçin köylüleri ne için mücadele ediyor?

1- YILLARDAN BERİ KÖYLÜYE KAN KUSTURAN HALİL ÖZBAŞ VB. GİBİ SÖMÜRÜCÜ ASALAKLARDAN HESAP SORULMASI, ONLARA KAMULAŞTIRMA BEDELİ ADI ALTINDA TEK BİR KURUŞ BİLE ÖDENMEMESİ.
2- GÖL ARAZİSİNE TAZMİNATSIZ OLARAK EL KONULMASI VE YÖRENİN TOPRAKSIZ VE AZ TOPRAKLI KÖYLÜLERE DAĞITILMASI
3- YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLÜĞÜN GÖLDEN YARARLANMASININ ÖNÜNDEKİ BÜTÜN EKONOMİK, SİYASİ, HUKUKİ VE FİİLİ ENGELLERİN KALDIRILMASI.
4- GÖLÜN HAZİNE MALI OLMAKTAN ÇIKARILMASI, GÖLÜN BÜTÜN EMEKÇİ HALKIN KATILDIĞI BİR KOOPERATİF TARAFINDAN İŞLETİLMESİ, KOOPERATİFİN SÖMÜRÜCÜ ASALAKLARIN BİR ARACI HALİNE GETİRİLMESİNİN ENGELLENMESİ, EMEKÇİ KÖYLÜLERİN YÖNETİMİNDEKİ KOOPERATİFE HER TÜRLÜ YARDIMIN YAPILMASI.

Yöre köylüleri 28 Ağustos'ta yapılan devir-teslim töreninde taleplerini haykırdılar; mücadeleden yılmayacaklarını belirttiler.

Bafa Gölü ve dalyanlardan biri... Özbaş Ağa, göl üzerinde ve göl arazisi üzerinde tam bir hegemonya kurmuştur.

Bafa Gölü ve Özbaş Ağa

16 Haziran 1978'de CHP hükümeti tarafından kamulaştırılan ve 28 Ağustosta Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı tarafından teslim alınarak hazineye devredildiği açıklanan Bafa Gölü Ege Bölgesinde Beş Parmak Dağlarının eteklerinde 62 kilometre karelik bir göldür.

Bafa Gölü çeşitli ve bol miktarda çıkan balığı ile ünlüdür. Gölde yılda yaklaşık 300 ton balık yakalanıyor. Gölün yıllık geliri ise 12 milyon lira civarında.

Gölün çevresinin bir bölümü verimli arazilerle çevrilidir. Bu arazi Menderes nehrinin biriktirdiği alüvyonlardan oluşmuştur. 17 bin dönüm genişliğindeki bu arazi de göl arazisi sayılmaktadır.

CHP hükümeti tarafından kamulaştırılan Bafa Gölü ve göl arazisi üzerinde bugüne kadar ağalar tarafından tam bir hegamonya kurulmuştu. Özbaş sülalesi yüz yıldan daha uzun bir zamandan beri bu gölü, gölün bütün doğal zenginliklerini ve göl arazisini elinde tutmaktaydı. Özbaş sülalesi Osmanlı döneminde verilen bir fermanla gölü ve çevresindeki araziyi gaspetmiş, Milli Kurtuluş Savaşı döneminde İngiliz-Yunan işgalcileriyle işbirliği yapmış ve Osmanlı döneminde aldığı fermanı Saraçoğlu hükümeti döneminde tapuya çevirmişti.

Özbaş Ağa sadece üç dalyandan çıkardığı balıkla yılda 20 milyon lira kazanmaktaydı. Gölün doğal zenginliklerinden yararlanmak ve gölde avlanmak isteyen köylüler ise sürekli olarak Özbaş Ağanın baskı ve sömürüsü altında ezilmiş ve sömürülmüştü. Özbaşlar besledikleri kiralık adamlarla ve jandarmalarla gölde avlanmak isteyen birçok köylüyü kurşuna dizmişler, birçoğunu öldürmüş, birçoğunu da yaralamışlardı.

Bafa Gölü'nün çevresinde dört köy bulunmaktadır: Bafa, Gölkaya, Kapıkırı, Serçin... Bu köylerde bulunan köylü ailelerin 500'den fazlası topraksızdır. Geçimlerini ancak balık avlayarak sürdürmektedirler. Ancak ağalar göl üzerinde tam bir hegemonya kurdukları için gölde balık avlamaları yasaklanmıştır. Köylüler ise yıllardan beri Özbaş Ağaya ve devlet güçlerine karşı sürekli mücadele vermişler, ağanın ve devletin baskısı ve saldırıları karşısında bir adım bile geri adım atmamışlardır. Bu mücadele içerisinde yoksul köylüler şehit vermişler, yaralanmışlar, hapishanelere düşmüşler, ama ağaya karşı mücadeleden vazgeçmemişlerdir.

CHP hükümetinin göl için aldığı kamulaştırma kararında köylülerin verdiği mücadelenin önemli bir payı vardır.

Kamulaştırma kararından sonra da Özbaş Ağanın göl üzerindeki hegemonyası ve söz hakkı devam etmiştir. Özbaş Ağa balık avlamayı, köylüleri göle ve dalyanlara sokmamayı sürdürmüş, köylülere karşı kiralık adamlarını ve jandarmaları kullanmış ve hatta jeneratör motorlarını dahi sökerek götürmüştür.

CHP Hükümeti "kamulaştırılan" toprakları toprak ağalarına geri veriyor

Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilerek yürürlükten kalkan eski Toprak ve Tarım Yasasa gereğince MC hükümeti döneminde Urfa'da "kamulaştırılarak" hazine mülkiyetine geçen arazilerin toprak ağalarına kiraya verilmeye başlandığı açıklanmıştır.

Yapılan açıklamaya göre, Toprak ve Tarım Müsteşarlığınca yapılan kamulaştırmalar sonucunda, Müsteşarlık emrine geçen arazilerden, müşterek mülkiyet durumunda bulunan parsellerdeki hazine payları, aynı parselde payı bulunan toprağın eski sahiplerine kiraya verilecektir. Sadece hazineye ait olan parsellerdeki araziler ise başvuruda bulunanlara kiralanacaktır.

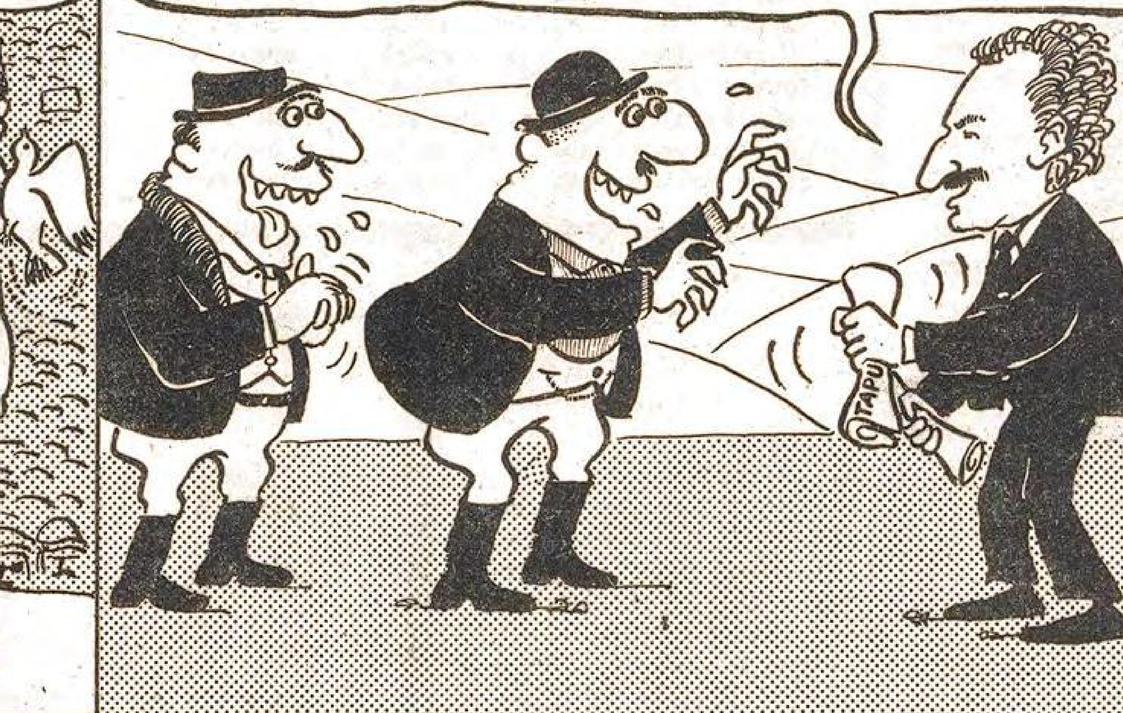
Hatırlanacağı gibi toprakları "kamulaştırılan" toprak ağaları, yasanın Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmesinden sonra yaptıkları başvurularda kendilerine bırakılan toprakları ekemediklerini, bu topraklardaki hazine paylarının köylülere kiraya verilmesi halinde, köylülerin kendilerini bu topraklara sokmayacaklarını belirterek, topraklardan "kamulaştırılan" bölümlerin gene kendilerine kiraya verilmesini istemişlerdi.

Bunun üzerine CHP hükümeti, haziran ayı içinde bir kararname çıkarmış ve kiralama işlemleriyle Toprak ve Tarım Reformu Müsteşarlığının yetkili kılındığı açıklanmıştı.

Hükümetçe yetkili kılınan müsteşarlık, bugün, "kamulaştırılan" toprakları eski sahiplerine kiraya vermeye başlamıştır.

Yani bu durumda CHP hükümeti, faşist MC hükümeti tarafından "kamulaştırılan" toprakları eski sahiplerine, Urfa'daki toprak ağalarına kiraya verme adı altında geri vermektedir. "Kamulaştırılarak" hazine arazisi haline getirilen ve topraksız ve az topraklı köylülere 'dağıtılacağı' açıklanan bütün topraklar, yeniden toprak ağalarının emrine verilmektedir. Böylece ağalar müşterek mülkiyet durumunda bulunan parsellerdeki hazine arazilerini ele geçirdikleri gibi, sadece hazineye ait olan parsellerdeki arazilere de el koyacaklardır.

Hem de bütün sömürü, baskı ve yarı-feodal kurumlar olduğu gibi muhafaza edilerek. Fakat CHP reformistleri olayı çarpıtarak toprak ağasını 'kiracı köylü' olarak lanse etmeye çalışmaktadırlar.

Olayın diğer önemli bir yanı da CHP hükümetinin bu kararla ve kararın uygulamaya konmasıyla, toprak dağıtılacağı gerekçesiyle topraksız ve az topraklı köylülerden toplanan paralara fiilen el koymuş olmasıdır. Herhalde hükümet tarımda verimliliği geliştirmek için bu paraları "kiracı köylü" diye tanımladığı toprak ağalarına kredi olarak vermeyi planlamaktadır. Böylece yoksul köylülüğün cebinden alınan paralar CHP reformistleri eliyle feodal toprak ağalarına peşkeş çekilmiş olacaktır.

Böylece CHP reformistleri en açık bir biçimde yoksul köylülüğün karşısında ve feodal toprak ağalarının yanında olduklarını, toprak ağalığı düzenin amansız savunucuları ve köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesinin amansız düşmanları olduklarını bir kere daha göstermişlerdir.

Tuncell-Ovacık'tan 11 köyün halkı:

"Köye Ulaşım Projesi'nin sahteliğini şimdi daha iyi kavrıyoruz"

Bir süre önce hükümetin Köye Ulaşım Projesini başlattığını biliyoruz. Bu proje içinde Tunceli iline ve özellikle de Ovacık kazasına öncelik tanınmıştı.

Biz Ovacık'ın Torroba, A.Pınar, Dumantepe, Çemberlitaş, Söğüt ve Yeşilçam köylüleriyiz. Yıllardır yola hasretiz. Daha önce uzak köylere açılan yolun bakımsızlıktan ve sel sularından bozulması nedeniyle şu anda Torroba nahiyesine bağlı hiç bir köye yol gitmemektedir.

Bir ay önce köyümüze Vali ve YSE Müdürü geldi. Yol işçileri için şantiye yapıldı. Ardından 4 dozer geldi. Biz köylüler, bunları gördükçe yolun yapılacağına sevindik durduk.

Birkaç gün sonra şantiye söküldü ve dozerler başka bir bölgeye taşındı. Torroba'ya bağlı 11 köyün yolu da öylece bırakıldı. Ecevit'e 11 köyün muhtarı olarak telgraf çektik; ama ne telgrafımız cevaplandırıldı, ne de yolumuz yapıldı.

Şimdi bazı gerçekler daha iyi anlaşıldı. Oy zamanı kapımızı çalanların, gerçekte biz köylüleri düşündüğü yok. Köye Ulaşım Projesi'nin sahteliğini şimdi daha iyi anlıyoruz. Yapılanlar göz boyamaktan, halkı kandırmaktan başka bir şey değildir. Biz kendimize, birliğimize güveniyoruz.

DUMANTEPE, A.PINAR, YEŞİLÇAM, Y. SÖĞÜT, TORROBA, ÇEMBERLİTAŞ KÖYLÜLERİ

Hükümet «işkence artık bitti» diyor ama...

Emniyette 60'lık ninelere bile işkence yapılıyor

Ankara-Mamak Keçikıran Mahallesinde faşistlerce katledilen Yaşar Bayrak'ın gerçek katillerini saklayan polis, sahte iddialarla başka bir devrimciyi,proleter devrimci Yaşar Bayrak'ın katili olarak suçlamış ve gözaltına almak istemiştir. Devrimciyi bulamayan polisler, 60 yaşındaki annesine karakol ve emniyette işkence yapmışlardır. Hasibe Nine poliste gördüğü işkenceyi arkadaşımıza anlatmıştır:

"Oğlum suçsuz olduğu halde aranıyordu.Oğlumun yerini söyletmek için bana işkence ettiler. 'Sen oğluna yemek götürüyor muşsun? Para veriyor muşsun, nerede ise bul getir' dediler. Ben söylemeyince dövdüler, küfrettiler, yerlerde sürüdüler. 25 Temmuz günü çarşıdan yeni eve gelmiştim, polisler pusu kurmuşlar, beni sürükleyip zorla arabalarına bindirdiler. Mamak Karakolunda Nusret adlı polis 'Ecevit'e oy verirseniz işte size böyle yaparız' diye beni dövdü. Bana küfretti, işkence yaptı. Uzun boylu saçsız bir polis beni döverken 'oğlunu ben kendi ellerimle öldüreceğim' diyordu.

"Sonra beni 2. Şubeye götürüp ağzımdan elektrik verdiler, bayılmışım başıma su dökmüşler.

"Sonra beni tekrar eve getirdiler. Onları mahkemeye verdim. Ama şimdi biz böyle birini tutuklamadık diyorlarmış. Onlardan hesap soracağım.

Ecevit'in de bize faydası olmayacağını anladım. Bize bizden başka kimseden yarar yok. Ama şimdi daha da kinlendim. Birleşelim. Bütün halk bunlara karşı birleşmelidir."

Olaylardan sonra Keçikıran Mahallesinden yüze yakın kadın, Valiye şikayete gitmiş ve işkencecilerin cezalandırılmasını istemiştir.Ancak işkenceci polisler, halen görevlerini sürdürmektedirler.

Gaziantepte de işkence

Gaziantep'in Düztepe Mahallesinde susuzluk ve kanalizasyon sorunları için mücadele sürdüren devrimciler 26 Temmuz günü 200 polis ve 12 çelik yelekli tim tarafından yakalanarak I. Şubeye götürülmüşler ve kendilerine üç gün boyunca işkence yapılmıştır.

Üç gün, gece ve gündüz falaka, cop ve dipçikle sürdürülen işkence,mahalle halkına da uygulanmıştır.

Tutuklama sırasında bir devrimci polis tarafından kasten, sakat kalması amacıyla dizinden kurşunlanmıştır.

Tutuklu devrimcinin sakat dizini tedavi eden doktor da polisin işkencesine katılmış ve devrimci arkadaşı yumruklamış - tır.

ZİNDANLARDA MÜCADELE SÜRÜYOR

ADIYAMAN Cezaevi mahkum ve tutukluları Temmuz ayının son haftası içinde genel affın çıkarılması, infaz yasasındaki haksızlıkların düzeltilmesi, ölüm cezalarının kaldırılması, ve 1803 Sayılı Af Yasasındaki ömürboyu hapis hükümlüleri aleyhindeki eşitsizliğin düzeltilmesi taleplariyle üç günlük açlık grevi yaptılar. Direnişi kırmak isteyen cezaevi yönetimi başta devrimci hükümlüler olduğu halde 20 kadar tutuklu ve hükümlüyü diğer mahkumlardan tecrit ederek bodrum kattaki hücrelere kapatmıştır.

Daha önce ise Adıyaman Cezaevinde hükümlü ve tutukluların taleplerini dile getiren bir yazıyı cezaevi yönetimine verdiği için devrimci bir mahkum, ayaklarının altı patlayıncaya kadar dövülmüş ve uzun süre hücrede tutulmuştur.

Adıyaman Cezaevinde hapishane ağalarıyla birlikte saltanatını sürdürmek isteyen cezaevi yönetimi cezaevi içinde yerli, yabanci;Türk-Kürt Alevi-sünni ayrımını kışkırtmaktadır. Cezaevine ilerici yayın organları sokulmamaktadır.Devrimcilerin önderliğinde yürütülen mücadele sonucu mahkumlar bu şartları değiştirmeye çalışmaktadırlar.

ANKARA YDGD bağımsızlık ve demokrasi için mücadele ederken zindanlara düşen devrimcilere ve genel olarak tutuklu ve mahkumların mücadelesine destek olmak amacıyla bir CEZAEVİ KOMİTESİ oluşturmuştur. Söz konusu komite yürüttüğü mücadeleye en geniş gençlik kitlesini katmak için "ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF" köşesi hazırlamaktadır. Komite cezaevine haftada iki kez yemek götürmekte, tutuklulara para yardımı yapmakta, onların yayın gereksinimlerini karşılamaya çalışmaktadır.

ADANA CEZAEVİ'nde yıllardır uygulanan özel terör ve baskı hâlâ yoğun bir biçimde sürmektedir. Yakın zamana kadar sadist ruhlu cezaevi Müdürü Celalettin özel ile ün kazanan Adana Kapalı Cezaevi şimdi de siyasi mahkumlara yapılan baskı ile bu ününü devam ettirmektedir.

Adana Kapalı Cezaevinde bulunan 26 siyasi tutuklu ve hükümlünün söz konusu yeni baskıları açıklayan maktubunu özetleyerek yayınlıyoruz:

"Bilindiği gibi, Adana Cezaevi, geçmişten bu yana faşist baskı ve zulmün en yoğun olduğu yerlerden biridir. Bu baskıya karşı mücadele eden mahkumlar, işkenceye alınmakta, falakaya çekilmekte, sürgüne gönderilmekte ve hücrelerde ölüme terk edil - mektedir.

Mahkumlar üzerinde uygulanan bu baskı ve terör son günlerde mahkumların işkenceye ve zulme karşı mücadelesinin yükselmesine bağlı olarak daha da yoğunlaşmıştır. Siyasi koğuş, diğer koğuşlardan tecrit edilmiş, araya duvar çekilerek cezaevi içinde cezaevi yaratılmış, siyasi tutuklu ve hükümlülerin görüş olanakları ellerinden alınarak, bir metre enindeki üç pencereden yirmi altı kişinin yazın güneş, kışın yağmur altında görüşmeleri istenmiştir. Görüş yerleri elimizden alındığı gibi, 1. ve 2. dereceden akrabaların görüşebileceği gibi bir şart getirilerek akraba ve tanıdıklarla görüşme olanakları kaldırılmıştır.

Biz siyasi tutuklu ve hükümlüler olarak:

a) Birinci ve ikinci dereceden akrabaların görüştürülebileceği şeklindeki uygulamanın kaldırılması, uzak akraba ve tanıdıklarla görüşme olanağının sağlanmasını;

b) Görüş yerlerinin ihtiyaca göre düzenlenmesini;

c) Siyasi koğuşu, genel görüş yerinden, müdüriyetten, kantin, mutfak ve atölyeden bir bütün olarak cezaevinden ayıran tecrit politikasına son verilmesini istiyor, yetkilileri uyarıyor ve gelişecek olaylardan bizlerin sorumlu tutulamayacağımızı bildiriyoruz.

Yetkililer, bütün bu anti-demokratik uygulamalara girerken, diğer yandan, tüm mahkumlara saldıran, tüm mahkum arkadaşların kin ve nefretini kazanan faşistlerin, bulundukları 13 ve 14. koğuştan, 15. ve 16. koğuşlara yaptıkları taşlı, bardaklı saldırı, bu saldırının delilleri 200 kadar bardak ve taş parçası bizzat Cumhuriyet Savcısı Behiç Bal'ın hazır bulunduğu soruşturmalarda tespit edildiği halde, bu konuda hiç bir açıklama ve girişim yapmamışlar, tam tersine, tüm hükümlü ve tutukluların sevgisini kazanan devrimci mahkumları cezaevi olaylarının sorumlusu tespit etmişler, cezaevi içinde siyasi koğuşu adeta bir toplama kampına dönüştürmüş ve diğer mahkumlardan tecrit etmişlerdir.

Bizler bugüne kadar olduğu gibi, cezaevlerinde uygulanan bütün anti - demokratik uygulamaları teşhir ederek, halkımıza açıklayacağımızı, bu uygulamaların kaldırılması için bütün demokratik yolları deneyerek mücadele edeceğimizi bildiriyor,bütün kişi ve kuruluşları mücadeleye çağırıyoruz.

Yunan sendikacı Yanis Serifis'e özgürlük

1977 Ekiminde B.Almanya'da Baader-Mainhof grubundan üç kişinin hapishanede öldürülmesi üzerine Yunanistan'da bir kişi Pire şehrindeki AEG Fabrikasına sabotaj yaparken polis tarafından öldürülmüştü.

Yunan polisi, bu olaydan sonra Yanis Serifis adli devrimci sendikacıyı tutukladı. Ancak Serifis, ne o gece orada idi; ne de sabotajı yapan siyasi grupla bir ilişkisi vardı. Ama Serifis, daha önce AEG Fabrikasında çalışmış, işçilerin sendikal örgütlenmesine öncülük etmiş ve işten atılmıştı.

Yanis Serifis, Papadapulos döneminde de diktatörlüğe karşı militan mücadelenin militanlarından biri olmuştu. İşte Yunan polisi gerçekte bu nedenlerden dolayı bu komployu düzenledi ve Serifis'i tutukladı.

Yanis Serifis, 10 aydır Pire açıklarında Egina Adasında tutuklu bulunuyor ve polis, gerçeklerin bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmasına rağmen, olay sırasında ölen kişinin Serifis tarafından öldürüldüğünü iddia etmekte ve böylece kendi cinayetini de örtbas etmeye çalışmaktadır.

Bizzat savcı ve hakimlerin bile cinayetin Serifis tarafından işlenmediğini itiraf etmelerine, ve polisin hiç bir delili olmamasına rağmen, Serifis ekim ayında mahkemeye çıkarılmak için tutuklu olarak cezaevinde bulunmaktadır.

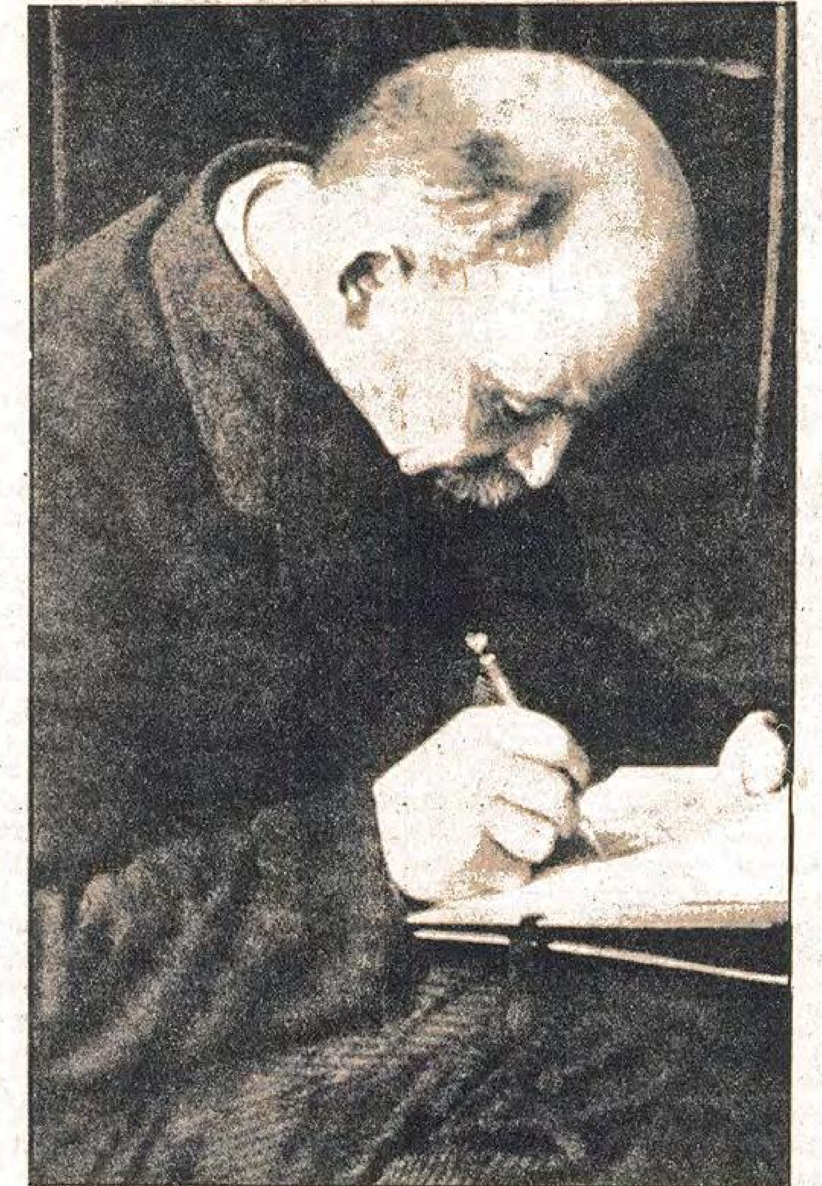
Devrimci sendikacı Yanis Serifis'in serbest bırakılması için açılan kampanya Yunanistan'da ve bütün Avrupa'da devrimci-demokrat kişi, örgüt ve kuruluşlar tarafından desteklenmektedir.

Gazetemiz, Yanis Serifis'in tutuklanmasını şiddetle protesto eder.

Yazılmasının 61. Yıldönümünde

DEVLET ve DEVRİM

lar... Kitaplar... Kit

● MARKSİZM-LENİNİZMİN DEVRİM VE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ÜZERİNE ÖĞRETİLERİ HER ZAMAN GEÇERLİDİR

1978 yılının Ağustos-Eylül ayları Lenin'in Devlet ve Devrim adlı ünlü eserinin yazılmasının 61. yıldönümüdür. Lenin, Devlet ve Devrim'i 1917 Ağustos-Eylülünde yazmıştır.

Burjuva diktatörlüğünü alaşağı ederek proletarya diktatörlüğünü ve onun özgül bir biçimi olan demokratik halk diktatörlüğünü kurmaksızın, sosyalizme geçmenin ve sosyalizmi gerçekleştirmenin mümkün olup olmadığı meselesi, Marksist-Leninistlerle her türden oportünistler ve revizyonistler arasında en büyük tartışma konusu olagelmiştir. Lenin, Proletarya Devrimi ve Dönek Kautsky kitabından sonra Devlet ve Devrim kitabında bu temel meseleyi enine boyuna ve derinliğine açmış,devrimci Marksizmi savunmuş ve geliştirmiş, oportünistlerle revizyonistlerin Marksizm üzerinde giriştikleri tahrifatı tümden teşhir etmiş ve çürütmüştür.

Devrime karşı çıkanlar, halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini boğmak isteyenler, özellikle Marksizm-Leninizmin devlet, devrim, proletarya diktatörlüğü konusundaki tezlerini tahrif etmeye baslamışlardır. Dün bunu modern revizyonistler ve Tito revizyonizmi yapmıştır ve bugün buna devam etmektedir. "Üç Dünya" revizyonistleri ise, bugün Leninizme saldırıda modern revizyonistlerle ve Tito revizyonizmi ile el eledir.

Tiran Radyosu, Devlet ve Devrim eserinin yayınlanmasının 61. yıldönümünde bir yorum-konuşma yayınlamıştır. 27.8.1978 tarihli Türkçe yayındaki yorumda şunlar belirtilmektedir:

"Proleter devrim ve proletarya diktatörlüğü konusunun en canlı bulunduğu sırada başında Kautsky bulunan II. Enternasyonalin oportünistleri, bu konuya karşı çıktılar. Burjuvazinin hararetli uşakları olarak, pratik planda, anti-Marksist, karşı-devrimci teorileriyle onlar, proletaryanın devrimci hareketini saptırmaya, onu burjuvazi için zararsız bir yolda yürütmeye ve reformlar için bir mücadele haline getirmeye çalışıyorlardı. Teorik planda ise, yanlış görüşleriyle II. Enternasyonalin oportünist elebaşıları, Marks ve Engels'in şiddete dayanan devrim ve proletarya diktatörlüğü üzerine teorisini revize etmeye, bu teorinin devrimci yönünü, devrimci ruhunu söndürmeye çalışıyorlardı. Lenin'in Devlet ve Devrim adlı eserinde belirttiği gibi, onlar, burjuvazi için kabul edilmiş olanları ön plana çıkarıp övüyorlardı. Lenin'in işaret ettiği gibi bu durumun karşısında her şeyden önce Marks'ın devlet üzerine gerçek öğretisini yeniden kurma önemli bir görevdi. Marks ve Engels'in öğretilerine sadık kalarak Lenin şunu işaret etmektedir. 'Proletarya, burjuva bürokratik devlet cihazını hazır olarak alamaz. Ve kendi amaçları için kullanamaz. Tam tersine o, kendi proletarya partisinin önderliği altında bu cihazı kırmalı ve onun yerine kendi diktatörlüğünü kurmalıdır'. Lenin bunu sosyalist devrimin kanunu, Marks'ın devlet üzerine öğretisinin en önemli sonucu olarak ele alıyordu. Emperyalizm şartlarında eski burjuva devlet cihazının kırılması daha da zorunlu oluyordu. Paris Komünü tecrübelerini ve Rus devriminin ilk tecrübelerini kanıtlayarak Lenin, sınıfsız toplumun inşasına, komünizme kadar gerekli olan yeni devletin, proletarya diktatörlüğü devletinin kurulmasının gerekliliğini ispatladı. Lenin şunu belirtmiştir: 'Sınıf mücadelesinin kabul edilmesini, proletarya diktatörlüğünün kabul edilmesine kadar uzatan kişi Marksisttir'. Bir sınıfın diktatörlüğü, sadece genel olarak her sınıflı toplum için burjuvaziyi devirmiş proletarya için değil, fakat kapitalizmi sınıfsız toplum, yani komünizmden ayıran bütün tarihi dönem için gereklidir.

Bugün modern revizyonistler ve her renkten oportünistler, Lenin'in burjuvazinin devrilmesi ve komünist toplumun inşası için işçi sınıfının partisinin önderliği altında şiddete dayanan devrim ve proletarya diktatörlüğünün gerekliliği üzerine öğretilerini reddetmişlerdir. Onlar, Lenin'in teşhir ettiği Kautsky'nin ve yandaşlarının teorilerini yeniden canlandırmışlardır. Modern revizyonistler, 'Üç Dünya Teorisi'nin destekleyicileri, ve onun hazırlanması için susarak aslında onu sabote etmeye ve kapitalist sistemin statükosunu canlı tutmaya çalışmaktadırlar. Bu yüzden onlar, türlü türlü teoriler vaaz etmektedirler. Başında Sovyet revizyonistleri bulunan bir grup, Kautsky gibi, proletarya şartlarında kapitalizmden sosyalizme geçişin barışçı ve parlamenter yolu propaganda etmekte, Euro komünistler grubu ise, yapıtsal reformları, burjuva demokrasisini propaganda etmektedirler. Sovyetler Birliği'nde çıkan 'Barış ve Sosyalizmin Sorunları' dergisi şöyle yazıyordu: 'Komünistler barışçı yolu, yani, devrimin silahsız yürütülmesini en tercih edilmiş yol olarak nitelendirmişlerdir. Onlar, demokrasiye devrimci mücadelenin biçimi olarak büyük bir önem vermektedirler'. Revizyonistlerin İtalyan Partisi üyesi şunu açıklamıştır. 'Partimiz adalet, dayanışma ve özgürlük ilkelerinin temelinde toplumun dönüştürülmesi sürecini açabilen siyasetin kararlılıkla gerçekleştirilmesini amaçlayan çizgiyi uygulamaktadır'. 'Üç Dünya' teorisyenleri ise, proletaryanın diktasını burjuvazinin devrilmesi ve onun burjuva devlet cihazının ortadan kaldırılması, bu cihazın yerine kendi diktatörlüğünü kurulması için devrimden uzaklaştırmaya çalışarak işçi sınıfı ile süper devletin ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin saldırısının tehlikesinden, bağımsızlığın korunmasının ön plana çıktığından bahsetmektedirler.

Bütün bunlar son tahlilde burjuva devlet cihazının devrimle ortadan kaldırılması meselesine, proletarya diktatörlüğü üzerine Marksist-Leninist öğretiye karşı çıkmaktadırlar. Hatta onlar, burjuva devletin üst sınıfsal bir devlet haline dönüştürülmesiyle ilgili teorileri propaganda etmektedirler. Modern revizyonistlerin üst sınıfsal devleti, çeşitli oportünistlerin 1870 ve 1880 yıllarında vaaz ettikleri sözde özgür halk devletinin muhtevasına sahiptir. Lenin'in Devlet ve Devrim eserinde belirttiği gibi sözde özgür halk devleti sloganı oportünist bir slogandır. Çünkü, burjuva demokrasisinin süslenmesiyle, devrimin ve proletarya diktatörlüğünün reddeden vasıtasıyla bugünkü Fransız, İspanyol ve İtalyan ve diğer revizyonistler, kapitalist toplumu çelişmeli, emekçi kitleleri aldatmak ve onları devrimci mücadele yolundan uzaklaştırmaktan başka bir şey yapmamaktadırlar. Bugün Margeler, Karillolar, Berlinguerler ve diğerleri burjuva demokrasisini övmektedirler. Fakat geçmişte olduğu gibi bugün de burjuva demokrasisi kısmen ve sahtedir. O, sömürücü, azınlık için demokrasi ve sömürülen çoğunluk için diktatörlüktür. Lenin bize şunu öğretiyor: 'Demokrasi sınıfsal niteliğe sahiptir. O, iktidardaki devletin özüne cevap vermektedir ve ondan koparılmış olarak kalamaz' Lenin,Kautsky'nin burjuva düzende ki sözde saf demokrasi üzerine görüşlerini teşhir ederek şuna işaret ediyordu: 'Burjuva demokrasisi,sözde saf,herkes için demokrasi olamaz.Çünkü o,burjuva diktatörlüğünün biçimlerinden bir tanesidir' En demokratik burjuva cumhuriyette de halkı kölelik bekliyor. Sadece şiddete dayanan devrim ve proletarya diktatörlüğünün kurulması, geniş halk kitleleri için özgürlük ve demokrasinin serpilmesi sağlamaktadır.

"Sovyet revizyonistleri, Lenin'in komünizme kadar proletarya diktatörlüğünün gerekliliği üzerine öğretilerini red dederek sözde bütün halkın devletinden bahsetmekte ve bunu sosyalist toplumun genişlemesi olarak sunmaktadırlar. Onlara göre, proletarya diktatörlüğü, sosyalist demokrasiyi sınırlandırıyor, bu yüzden onun ortadan kaldırılması, bu demokrasinin gelişmesi ve genişletilmesi için şarttır. Böyle bir şekilden bahsetmek, devlet biçimini kendi özünden ayırmak anlamına gelmektedir. Fakat bu olamaz. Lenin şuna işaret etmiştir: "Kapitalizmden komünizme geçiş, elbette çeşitli siyasi biçimleri ortaya koyacak. Fakat onların özü, her zaman proletarya diktatörlüğü olacaktır." Dolayısıyla proletarya diktatörlüğü devleti kurulur kurulmaz ortadan kaldırılamaz. Proletaryaya geçici olarak veya Sovyet revizyonistlerinin va az ettikleri gibi, sosyalizmin ekonomik temelinin kurulmasına kadar gerekli değildir. Sovyet revizyonistlerine göre, sosyalizmin ekonomik temelinin kurulmasından sonra, sözde bütün halkın devletiyle değiştirilmelidir. Lenin ise şuna işaret etmiştir: 'Proletaryaya bütün bir tarihi dönem için gerekli olmasına rağmen, proletarya diktatörlüğü devleti ebediyen değildir.' Sosyalist devlet yok edilmiyor, fakat sönüyor. Burjuva devlet ise yok ediliyor, yıkılıyor. Proletarya diktatörlüğü devleti, sosyalist demokrasinin sürekli ve daimi gelişmesi ve genişlemesi aracılığıyla sönüyor. Marksizm-Leninizmin öğrettiği ve tecrübenin gösterdiği gibi, kapitalizmden komünizme bütün geçiş dönemi boyunca, proletarya diktatörlüğünün varlığı gereklidir. Çünkü sadece onun aracılığıyla işçi sınıfı kendi Marksist-Leninist partisinin önderliği altında sömürücülerin gitgide mülkiyetsizleştirilmesi, insanın insan tarafından sömürülmesinin kaynağı olarak özel mülkiyetin ortadan kaldırılması,sosyalist devrimin zaferlerinin korunması, sosyalist toplumun inşası gibi bir dizi önemli görevin yürütülmesini gerçekleştirecektir. Enver Hoca yoldaş, AEP 7.Kongresinde şuna işaret etti: 'Proletarya diktatörlüğü,sosyalist devrimi tam ve nihai zafere götürecek olan güçlü ve belirleyici silahtır. Devrimin can alıcı görevi, sosyalist ekonominin ve sosyalist kültürün genel gelişimi,. sosyalizmin ve sınıfsız komünist toplumun inşasının örgütlenmesi ve bu inşanın yönlendirilmesi, ancak proletarya diktatörlüğü aracılığıyla gerçekleşir.

"Lenin'in devlet ve devrim adlı eseri, bu eserde ileri sürülen düşünceler bütün dünyadaki devrimciler, Marksist-Leninistler ve proletaryanın ellerinde güçlü bir silahtır. Ve şartların olgunlaştığı ülkelerde devrimi ve proletarya diktatörlüğünün kurulmasını sabote etmeye ve kurulduğu ülkelerde proletarya diktatörlüğünü baltalamayı amaçlayan, başında Sovyet revizyonistleri bulunan modern revizyonistlerin anti-Marksist ve gerici teorileri ve pratiklerinin teşhir edilmesidir."

İskenderun'da iki bin

Baş.ta.sa.4'de

sendikacılığını yok etmeyi amaçlamaktadır. Türk-İş ve DİSK sendika ağaları desteklemektedir. Bu 'anlaşma' işçi sınıfının çıkarlarına bütünüyle zıttır. Komprador tekelci burjuvazinin yararınadır. Hem işçilerin, hem patronların yararına olduğu kos kocaman bir yalandır.

"Bu ihanet anlaşmasını faşist sendika ağası Halil Tunç imzalamıştır. O, işçi sınıfının temsilcisi değildir. Faşist diktatörlüğün uşağıdır. DİSK'in sendika ağalarının bu anlaşmaya karşı oluşları da yalandır. Onlar, CHP hükümetinin halkımız üzerindeki baskısını onaylamakta, ancak kitlelerden tecrit olma korkusuyla bu 'anlaşma'ya karşı çıkar görünmektedirler. Bu ihanet anlaşması, masa başlarında değil, mücadele alanlarında yıkılacaktır.

"Faşist diktatörlüğün koltuk değneği reformizmin bu saldırısı tüm halk kesimleri üzerinde yoğunlaşan şiddeti ve baskının parçasıdır. Demireller, Türkeşlerin karşı çıkışları ise yalandır, demagojidir. Onlar, aynı uygulamaları 1970'de sendika yasasının 274-275 sayılı maddelerini değiştirerek yapmak istediler. Ancak işçi sınıfının 15-16 Haziran direnişi buna imkan vermedi. İşçi sınıfı, DGM direnişinde de gösterdiği gibi, bugün daha güçlü olarak mücadele edecek ve bu ihanet belgesini yırtıp atacaktır. İşçi sınıfı, bu mücadelesini ücret köleliğini ortadan kaldırana kadar sürdürecektir."

Daha sonra cezaevlerinden, il ve ilçelerden gelen mesajlar okundu. İskenderun YDGF, YDGF Temsilciliği ve YDGF Merkez Yürütme adına konuşmalar yapıldı. Halk gençliğinin, işçi sınıfının mücadelesinde hazır yer alacağı vurgulandı. Daha sonra İskenderun Tüm-Der Başkanı konuştu. Ecevit'in memurlara grevli-toplusözleşmeli sendika vaat etmesine rağmen, bugün işçi sınıfının elinden grev, toplu iş sözleşmesi ve sendika hakkının alınmak istendiğini belirtti. Memur kitlesinin, işçi sınıfının önderliğinde mücadele edeceğini belirtti.

Miting devrim andı ile bitti. Toplumsal ihanet anlaşmasına karşı, mücadele azminin bilendiği bu eylem, "anlaşma"ya karşı kampanyanın olumlu bir adımı oldu.

Aydınlık-

Baş.ta.sa.3'de

durlar. İşte köşe yazarı Reha Aköbay'ın yazılarında bugünkü İran rejiminin 'faşist' olarak nitelendirilmesini ve İran halkının mücadelesini desteklendiğinin belirtilmesinin esası budur.

Yoksa onların ve içinden çıktıkları Hua-Deng kliğinin bugün halkların ve onların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin düşmanı oldukları, ve badan korkar gibi devrimden korktukları, bütün faşistleri ve kan emici gerici sınıfları 'ilerici', 'demokrat' olarak ilan ederek bağırlarına bastıkları hiç bir iyi niyetli insanın yabancısı olduğu bir konu değildir.

AYDINLIK'IN FAŞİZM ANLAYIŞI VE İRAN'DAKİ REJİM

Bu pratik olayı -Hua'nın İran ziyaretini- dışta tutarak konuşursak, Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin İran'daki rejimi 'faşist' olarak nitelendirmelerinin onların savunduğu ideolojik siyasi hatta, faşizm teorilerine ne kadar ters olduğunu da rahatlıkla görebiliriz.

Çünkü onlara göre faşizm dünya üzerinde en emperyalist devlete bağımlı olarak ortaya çıkar. Faşizmin tek kaynağı en emperyalist ve esas savaş kışkırtıcısı olan ülkedir. Bugün en emperyalist olan ülke Sovyetler Birliği olduğuna göre ve İran sosyal-emperyalizme bağımlı bir ülke olmadığına göre İran'daki rejime 'faşist' denebilir mi?

Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin teorileri ile pratikleri arasında tam bir uyum ve ittifak olduğu için (gerçekten de bu konuda son derece başarılılar) faşist İran Şah'ına emperyalistlerin ve faşist-feodal kralların verebileceği bir paye vermekte, onu 'demokrat' olarak ilan etmekte ve İran'daki faşist-feodal diktatörlüğe dolaylı yollardan 'demokratik rejim' demektedirler. Zaten bugün ezilen dünya ülkeleri ile ve en önemlisi de Çin'le dostluğunu geliştiren bir rejimin başka türlü olması mümkün müdür? Bu konuda İran gibi bir Üçüncü dünya ülkesi, Avrupa'daki ikinci dünya ülkelerinden daha geri olacak değil ya.

Çin'de proletarya partisinin yönetimini gasp eden revizyonist klik, Hua-Deng revizyonist çetesi Marksist-Leninist terminolojiyi bile kendi karşı-devrimci emelleri için tahrif ederek, emperyalistlerin ve birçok kapitalist ülkelerle ileri kapitalist ülkelerin değişikleri için faşist-feodal rejimleri 'ilerici' 'demokratik rejimler' olarak gösteriyor [illegible]

Çinli revizyonistlerin [illegible]

2 Eylül...

Baş.ta.sa.8'de

lü döşeniyor, yakında elektrik gelecek, yakında okul yapılacak. Su ihtiyacını karşılamak için 42 çeşme ve sağlık sorununu halletmek için sağlık ocağı yapılıyor. Ama bunlar, devrimcilerin halkın mücadelesi sonucu oldu. Bütün bunları yapmak için halka söz veren "devlet"ten ise ses yok. Su yollarında, yol inşaatında, sağlık ocağında halk bizzat kendisi çalışıyor. Her gün 4 sefer, gün aşırı 6 tanker geliyor, tabii ki bu tankerler su ihtiyacını karşılamıyor.

[illegible]

Müdürlüğünden beş prefabrik okul alacağız. Bir de sağlık ocağı yapılacak."

Halkı en çok tedirgin eden şeyler 18 Martta 5 kişinin öldürülmesi olayından sonra sık sık olan polis baskınları. Bu baskınlar bazen, günde iki-üç kere oluyor. [illegible]

Halklara

Baş.ta.sa.2'de

[illegible]

Eskişehir

Baş.ta.sa.4'de

[illegible]

Özbaşların

Baş.ta.sa.5'de

ları da bu anlama geliyor herhalde.

Özbaş Ağa onyıllardır Bafra Gölü'nün bütün doğal zenginliklerine el koyacak, toprakları gasbedecek, köylüleri kurşuna dizecek, işgalci emperyalistlerle ve onların uşaklarıyla işbirliği yapacak [illegible]

Böylesi bir düzen [illegible]

değişikliğine Halil Özbaş gibi ağalar çoktan razıdır. [illegible]

Nikaragua

Baş.ta.sa.1'de

midir. Somoza ailesi, 40 yıldır Amerikan tekellerinin çıkarlarının bekçiliğini yapıyor. [illegible]

ricil ve işbirlikçi sınıfların can çekişmesiyle daha da kan dökücü oldu. [illegible]

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ: TEOMAN ÇORAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VALİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ CADDESİ RİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE-2/B ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI YURT İÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURT DIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA * ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Devrim şehitlerinin

Baş.ta.sa.3'de

kına karşı ziyaretini savunabilmek için bin dereden su getirdiler, her zaman olduğu gibi gene bol demagojiye, meşhur ikilemlemlere başvurdular. Her zaman olduğu gibi kitleler önünde gerçek suratlarını gizleyebilmek için İran halkının mücadelesini desteklediklerine dair sahte nutuklar attılar. Sosyal - emperyalistlerin Hua'nın ziyaretine karşı çıktıklarını söyleyerek, bu ziyarete karşı olmanın ve onu eleştirmenin sosyal-emperyalistlerin safında olmak anlamına geleceğini vaaz ettiler. Sosyal - emperyalistlerin karşı çıktığı her şeyin desteklenmesi gerektiğini, bugün 'dünya devriminin çıkarlarının bunu gerektirdiğini' söylediler.

Sosyal-emperyalist elebaşlarının böyle bir ziyarete karşı çıkmasının -ki böyle bir karşı çıkışın olup olmadığı da ayrı bir konudur- gerçek anlamı nedir? Devrimciler, Hua-Şah kucaklaşmasına neden karşı çıkarlar, revizyonistler bu ziyarete neden karşı çıkarlar? Aydınlıkçı ve diğer "Üç Dünyacı" revizyonistler bu iki meseleyi birbirine karıştırarak, kitlelerin kafasını bulandırmaya, kendi karşı-devrimci yüzlerini gizlemeye çalışmaktadırlar.

Sosyal-emperyalistlerin dünya politikaları ABD emperyalistleri ile hegemonya mücadelesinde kendilerinin üstünlük kurması ve halkların mücadelesinin ezilmesi temelinde belirlenmektedir. Sovyetler, bugün İran'ın kendi etki alanlarına girmesi, ABD'nin bu bölgedeki hegemonyasının kırılması için mücadele ediyorlar. Bunun için İran'dan tavizler koparmaya çalışıyorlar. Ama aynı zamanda İran'daki devrimci-demokratik mücadelenin ezilmesine çalışıyorlar; bunun için İran'daki faşist Şah rejimini destekliyorlar. İran halkını "serseri", İran halkının mücadelesini "serserilik" olarak niteliyorlar. Ama, bu mücadele içine kendilerine bağlı revizyonist parti ile de sızarak güç toplamaya ve halk hareketini hedefinden saptırmaya çalışıyorlar.

Hua'nın ziyaretinin bölgedeki Amerikan hegemonyasını güçlendirmesi karşısında sosyal-emperyalistler böyle bir ziyarete karşı olabilirler. Ama İran halkının mücadelesinin bastırılmasında bütün gericiler hemfikirdir. Ve bütün gericiler İran Şahının yanındadır. Hua'nın İran ziyareti bunu açık bir şekilde de göstermiştir. Bugün sosyal-emperyalistler, ABD emperyalistleri, batılı emperyalistler ve Hua-Deng yeni revizyonist kliği bu konuda tam bir birlik içindedir. Onların İran konusundaki karşılıklı çatışmalarının özü çıkar çatışması temeline oturmaktadır.

Devrimciler ise Hua'nın ziyaretine, bu kanlı buluşmanın İran halkının mücadelesini ezmeyi hedeflediği için, İran Şahına uluslararası planda yeni bir destek sağladığı için ve bölgedeki Amerikan emperyalistlerinin hegemonyasını güçlendirmeye hizmet ettiği için karşı çıkmakta ve lanetlemektedir. Onlar bunu yaparken iki süper devlet arasındaki çıkar ve hegemonya çatışmasında, "Üç Dünyacı" revizyonistler gibi emperyalistlerden birinin yanında değil, tersine bütün emperyalistlerin ve gerici sınıfların karşısında, ezilen halk kitlelerinin yanında yer almaktadırlar. İran halkının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve İran gerici sınıflarına karşı mücadelesini desteklemekte ve bu mücadelenin proleter devrimci bir önderliğe kavuşmasını istemektedirler.

Çinli revizyonistler ile Sovyet revizyonistleri arasında İran halkının mücadelesinin bastırılması ve komprador-feodal düzenin ayakta tutulması konusunda herhangi bir farklı tavır ve görüş ayrılığı yoktur. Onun için onların halkların mücadelesi karşısında anti-sosyal-emperyalizm sloganları sahtedir ve bu slogan onların Amerikan emperyalistleri ile sosyal-emperyalistler arasındaki hegemonya mücadelesinde ABD'nin yanında yer almalarına ve bu mücadeleden kendilerinin de nasiplenmesine hizmet etmektedir.

FAŞİST ŞAH NASIL BİR 'ANTİ-SOSYAL-EMPERYALİST'

"Üç Dünyacı" yayın organları uzun bir zamandan beri faşist İran Şahını büyük bir "anti-sosyal-emperyalist" olarak takdim etmektedirler. Yeni Çin Haberler Ajansı geçtiğimiz yılın sonlarında İran'ın sosyal-emperyalizme karşı kale gibi durduğunu yazmıştır. Ülkemizdeki "Üç Dünyacı"ların yayın organı günlük Aydınlık gazetesinin sayfalarında ise faşist Şahın övgüsünden geçilmemektedir.

Bu nasıl bir "anti-sosyal-emperyalistlik" ki Hua Guo-feng'in ziyareti sonunda iki ülke heyetleri arasında ortak bir bildiri -sosyal-emperyalistleri incitmemek için- yayınlanmamakta ve İran Şahı sosyal-emperyalistler aleyhine tek bir laf dahi söylememektedir. Bu nasıl bir anti sosyal-emperyalistlik'tir ki, Brejnev revizyonistleri İran Şahından "ihtiyatla" bahsetmekte ve Hua-Şah kucaklaşmasını 'protesto' etmemektedir.

Bu politikanın özünü kavramak için hiç de uzun uzun düşünmeye gerek yoktur. Çünkü bir emperyalistin uşaklığını yapanlar, diğerlerine karşı da teslimiyetçi olurlar. Çünkü İran'la Sovyetler Birliği arasındaki "ilişkinin" bozulmamasında hem faşist Şah rejiminin, hem de Sovyet revizyonistlerinin çıkarı vardır. İran'daki yükselen halk mücadelesinin bastırılmasında ortak çıkarları ve görüş birlikleri vardır.

Bu konuda Çinli revizyonistlerle diğer bütün gericiler arasında farklı bir görüş yoktur. Hua'nın İran ziyareti, bir yönüyle de buna hizmet etmiyor mu?

Kanlı...

vurup götürüyorlar.

Aynı gün Ankara Savcısı ve polis gazetelere açıklama yapıyor: "Anarşistler polise ateş açtı, üç anarşist öldü".

Kayseri'de Kazancılar Çarşısı. YDGF üyesi bir genç bildiri dağıtıyor. Üç eşkiya bu kez sivil giyinmiş, sorgu sual etmeden silahlarını ateşliyorlar. 20 yaşındaki devrimci genç, orada can veriyor. Yüzlerce kişinin önünde, katiller ellerindeki tozu silkiyor. Vali aynı gün açıklama yapıyor: "Olayda ülkücülerin suçu yoktur."

İskenderun Demir Çelik Fabrikası'ndan çıkan işçiler, kendilerini İskenderun'a götürecek banliyö trenine biniyorlar. Tren yolda bir MHP'li komando tarafından imdat freni çekilerek durduruluyor. Dışardan bir grup komando trenin içine giriyor, herkesin gözü önünde kılları kıpırdamadan onlarca işçiyi kurşunluyorlar. İki İsdemir işçisi orada ölüyor. Olayın ardından Vali açıklama yapıyor: "İki grup çatıştı, 12 yaralı 2 ölü."

Bunlar, aylardır devam eden olayların yalnızca üçü, 10 yurtsever gencin, devrimci işçinin ölümü artık yalnızca bir güne sığıyor.

Her faşist katliamdan sonra hükümet üyeleri aynı sözleri birbirinin ardına tekrarlıyorlar: "İki grup çatıştı", "anarşistler polise ateş açtı", "aşırı sağ ve aşırı sol". Eğer hükümet üyeleri bunları söyleyemeyecek kadar meşgulseler(!) bu kez hükümetin valisi, savcısı hiç gecikmeden aynı nakaratı tekrarlıyorlar.

Baş.ta.sa.1'de

Bütün bu anarşi edebiyatı, gerçek katillerin üzerine perde çekilmesinden, onların gizlenmesinden başka bir anlama gelmiyor.

Sonuçta CHP iktidarı da Demirel-ler, Türkeşler gibi cinayetlerin sorumluluğunu paylaşmaktadır. Birisi katliamların doğrudan planlayıcısı, tertipçisidir; öteki ise gerçek canilerin saklanmasına hizmet ettiği oranda elini kana bulamaktadır.

Katiller ortadadır. Artık 1. MC'den bu yana sayıları binleri bulan cinayetlerin sorumluları kör gözün göreceği kadar açığa çıkmıştır.

Katiller cinayetleri işlemek için Ülkü Ocaklarından, MHP'den, Emniyet Müdürlüğünden, adresleri Başbakanlık'ta olan MİT binalarından çıkmakta, işlerini bitirince tıpış tıpış yine inlerine dönmektedirler. Eşkiyayı dağda aramaya gerek yoktur. Cinayetleri işleyen eşkiya MHP, ÜGD binalarında oturuyor. I. Şube masalarında, MİT'in, Kontr-gerillanın karargahlarında ikamet ediyorlar. Yurtsever gençlerin, devrimci işçilerin, öğretmenlerin katillerini yakalamak isteyenin bu binaların içine bakması gerekiyor.

Ecevit iktidarının bu işi yapamayacağı, yapmayacağı her halinden bellidir. Ama Türkiye halkı reformcu iktidarın da elinin titrediğini gördükçe sesini yükseltmektedir. Halkımız, kendi güçlü yumruğu ile faşist canilerin üzerine yürümeye hazırlanmaktadır.

TÖB-DER...

TÖB-DER, iki başlı hale gelmiş oldu. Bir yanda revizyonist Gültekin Gazioğlu kliğinin başını çektiği ve Devrimci Yol ve Kurtuluş gibi ortayolcuların koltuk değnekliğini yaptığı 4. Olağan Genel Kurulda seçilmiş TÖB-DER Genel Merkezi, bir yanda da T'K'P'nin sahte genel kurulundan seçilmiş sahte bir yönetim kurulu...

TÖB-DER'in bu duruma getirilmesi birçok kimseye ve hatta revizyonist propagandanın etkisi altında kalan birçok öğretmene revizyonizmin gerçek yüzünü, onun bölücü ve parçalayıcı bir özelliğe sahip olduğunu bir kere daha ve köklü bir şekilde kavrattı. TÖB-DER'li geniş öğretmen yığınlarının dışına düşen, onlardan tecrit olarak bir avuç kalan sahte T'K'P, ele geçiremediği TÖB-DER'i bölme ve parçalama yolunu seçmiştir. Ayrı bir kongre toplayarak, yeni ve sahte bir yönetim kurulu seçmiştir.

Yeni kongre ile bölücülüğüne hız veren sahte T'K'P, sosyal-faşist kliği gerçek yüzünü gizleyebilmek için mahkeme kararlarına dayandığını iddia etmektedir. Sahte bir şekilde yeni olağanüstü kongre nutukları atmaktadır. Bunu başaramadığı takdirde de kendisinin ayrı bir örgütlenmeye gitmesinin şimdiden meşru bir temelini yaratmaya çalışmaktadır. Onların yaptığı sahte kongre, aslında "İlerici Öğretmenler Derneği"nin hazırlık kongresinden başka bir şey değildir. Zaten sahte T'K'P'nin borazanları uzun bir zamandan beri bunun propagandasını yapıyorlar, ve yeni bir öğretmen örgütü için tüzüklerinin bile hazır olduğunu söylüyorlardı.

Sahte T'K'P'nin koltuğundan ayrılmayan CHP görünümlü dernek ağaları da örgüt bölücülüğü ve geniş öğretmen yığınlarının iradesini ayaklar altına alma meselesinde revizyonistlerden bir nebze bile farklı değillerdir. Onların T'K'P'nin düzenlediği sahte kongreye katıldıktan sonra, bunu terk etmeleri iki klik arasındaki çıkar çekişmesinin ve bu ikincisinin öğretmen yığınlarından tecrit olma korkusu yatmaktadır.

Baş.ta.sa.1'de

Bugün yeniden TÖB-DER yönetim kurulu üyeliklerinin bir bölümünü elde etmiş olan TSİP'li ve Özgürlük Yolu taraftarı sosyal-faşistler öğretmen mücadelesini sabote etme ve TÖB-DER'i bölme konusunda T'K'P'li sosyal-faşistlerden farklı değillerdir. Onlar yönetimde bulundukları son iki yıl içinde 20'den fazla şube yönetimini feshetmişler, onlarca yurtsever demokrat öğretmeni örgütten ihraç etmişlerdir. Bununla da yetinmeyerek ihraç kararlarının genel kurulda kaldırılmasını çeşitli tüzük ve komisyon çalışmaları oyunlarıyla engellemişlerdir. Devrimci Yol ve Kurtuluş gibi ortayolcu gruplar da TSİP ve Özgürlük Yolu gibi grupların öğretmen mücadelesine karşı saldırılarında ve örgütü bölme eylemlerinde onların koltuk değnekliğini yapmışlardır.

Esasında bütün sosyal-faşist klikler örgüt bölücülüğünde ve öğretmen mücadelesini engelleme eyleminde ortaktırlar. Onlar, yurtsever ve devrimci öğretmenlere karşı eylemde birleşmektedirler. Onlar arasındaki çelişki ve mücadele çıkar çatışması temeline oturmaktadır.

Geniş öğretmen yığınları sosyal-faşist kliklerin TÖB-DER'i bölmek için giriştikleri bütün provokasyonları boşa çıkaracaktır. Öğretmen yığınları T'K'P'nin düzenlediği sahte kongreyi tanımayacaktır.

CHP hükümeti

BU HÜKÜMETİN İŞLEVİ

CHP iktidarı her tutumuyla geçmiş gerici iktidarların devamı olduğunu göstermektedir. İktidarın her eylemi halka yeni ekonomik ve siyasi baskıların habercisi oluyor.

Bu iktidarın da işlevi tıpkı geçmiş iktidarların da olduğu gibi halkı ezmektir. Ecevit ve onun iktidarı, ayakta kalmak için tek yolun emperyalistlere ve içte hakim sınıflara dayanmanın gereğine inanıyorlar. Ama onlar emperyalistlere ve hakim sınıflara dayandıkça gericileşiyorlar. Emperyalistlerin, komprador burjuvazinin icazeti olmadan iktidar olamayacağını kafasına koyanların, halka güvenmeyenlerin, gericilere yaranmak için halkı ezmekten başka bir yolu yoktur.

Ama her kötü işin bir de olumlu yanı vardır. Sekiz aylık Ecevit iktidarının tek yararlı sonucu halka reformculuğun çıkmazını, Ecevit mitinin yıkılışını göstermiş olmasıdır. İşçi sınıfı ve

Baş.ta.sa.1'de

halk, tek kurtuluş yolunun devrimde olduğunu artık daha açıkça görmektedir.

İskenderun'da

Baş.ta.sa.4'de

da işçi sınıfı, bu cinayetin asla unutulmayacağını vurguladı. Binlerci işçi, faşizme ve yardakçılarına karşı nefretini haykırdı. İşte bu binlerce güçlü ses Doğu Perinçeklere korku saldı.

İskenderun işçileri, katledilen iki yoldaşlarının bayrağını yükselttiler. Onlar, Türkiye halkının parçasıdır ve Türkiye halkı, faşist diktatörlüğün yardakçısı Aydınlık revizyonistlerinden de hesap soracaktır.

Hua'nın İran'ı..

Baş.ta.sa.1'de

halk kitlelerinin mücadelesinin bütün ülke çapında yayıldığı ve giderek yoğunlaşarak faşist Şah rejiminin temellerini sarsmaya başladığı bir dönemde yapılmıştır. Üstelik bu iki olayın aynı tarihi döneme rastlaması bir tesadüf değildir. Tam tersine Çinli revizyonistler bu ziyaretin tarihini bilinçli olarak seçmişlerdir. Böylece İran halkının devrimci-demokratik mücadelesinin ezilmesi için faşist Şah rejiminin yanında olduklarını göstermek istemişlerdir. Onların İran'daki faşist Şah rejimine ve onun baskı ve terörüne karşı mücadele veren halkı 'bozguncular' olarak nitelendirmeleri ile bu ziyaret arasında bir bağlantı yok mudur? Ve her şeyden önce de bu ziyaretin İran'daki devrimci-demokratik mücadelenin en fazla yaygınlaştığı bir döneme rastlaması sizce hiç bir anlam ifade etmemekte midir?

İkincisi, bu ziyaret İran Şah'ının kanlı bir darbeyle ve İran halkının mücadelesini terörle bastırarak işbaşına gelmesinin ve İran'da Amerikan emperyalistlerinin hegemonyalarını kurmalarının ve darbeyi bizzat tezgahlamalarının 25. yıldönümünde yapılmaktadır. Bütün dünya halkları, ilerici ülkeler ve sosyalist Arnavutluk darbenin 25. yıldönümünde Şah'ın kanlı saltanatını, Amerikan emperyalistlerini lanetlerken ve İran halkının mücadelesinin yanında yer alırken, Hua Gua-feng'in İran'ı ziyaret etmesi, hiç bir zaman İran halkının meşru temsilcisi olmayan Şah'la kucaklaşması hiç mi 'anlamlı' değildir? Bu açıkça 19 Ağustos 1953'teki kanlı darbeyi meşru saymak anlamına gelmez mi?

Üçüncüsü, İran'ı Çin Halk Cumhuriyeti'nden herhangi bir devlet memuru veya parti temsilcisi değil, doğrudan doğruya ÇKP'nin Başkanı ve Çin Hükümetinin Başbakanı ziyaret etmektedir. Dolayısıyla bu ziyaret iki ülke heyetleri arasındaki sıradan bir ziyaret değil, tam tersine devletten devlete en üst düzeydeki bir ziyarettir. Ve işin en ilginç noktalarından biri de bugüne kadar ilk defa bir ÇKP Başkanı böyle bir ziyarete çıkmaktadır. Böyle bir ziyaret için İran'ın seçilmesi hiç mi 'anlamsız'dır?

Ve dördüncü olarak, bu ziyaret Çin'in Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne yaptığı yardımın kesilmesinin ve Arnavutluk'taki Çinli uzmanların geri çekilmesinin hemen arkasından yapılmaktadır. Üstelik İran ziyaretinin hemen öncesinde de Hua Yugoslavya'yı ziyaret ederek sosyalizme karşı Kruşçev'in izinde olduğunu göstermiştir. Diğer taraftan İran ziyareti ile iki ülke arasındaki, Çin ile İran arasındaki, ekonomik, ticari ve kültürel ilişkilerin geliştirilmesi ve genişletilmesi kararlaştırılmıştır. Sosyalist bir ülke ile her türlü ilişkisini kesen, karşılıklı anlaşmaları tek taraflı olarak iptal eden ve bununla Arnavutluk'ta sosyalizmin inşasını felce uğratmayı amaçlayan Çin'li revizyonistlerin, dünyanın en kanlı en gerici rejimlerinden birisi olan faşist Şah rejimi ile ekonomik, ticari, ve kültürel ilişkilerini geliştirmeleri size hiç mi 'anlamlı' gelmemektedir?

Bu ziyaretin yapıldığı tarihi dönem ve siyasi koşullar son derece 'anlamlı'dır ve bunun tek bir anlamı vardır: İran halkına karşı faşist Şah rejiminin ve Amerikan emperyalistlerinin açıkça safında olmak, İran halkına göz dağı vermek....

Bunu dünyanın bütün iyi niyetli insanları görebilmektedir. Aydınlık revizyonistleri gibi 'ruhunu şeytana satmış olanlar' hariç.

Devrimciler TİKP saflarını terkediyor

ANKARA'DAN OSMAN GEMİCİ:

Devrimci maskeli 'TİKP-Aydınlık' saflarını terkettim

Şimdiye kadar faşizme karşı mücadele etmeyen, faşistlere hiç el kaldırmayan, onlara "kardeş" diyen maskeli faşistler, kardeşleri ile birlikte devrimci kanı içmeye devam ediyorlar.

Son olarak Adana'da iki genç komünisti katleden bu karşı-devrim çetesi; MİT, Kontr-gerilla ve cinayet şebekeleri ile kimin iç içe olduğunu bir daha gösterdi. Mayası gericilik, revizyonizm ve devrim düşmanlığı olan "Üç Dünya Teorisi"nin insanı nerelere götüreceği bir daha belli oldu. Tito gibi hainlerin, Şah, Pinoşe ve Mobutu gibi katillerin peşinden gidenlerin sonu da hainlik ve katillik payesidir. Ben ise böyle bir ihanetin içinde fazla kalmamak, alnıma karşı-devrimin karasını daha fazla çalmamak için ayrıldım.

Ben, devrimcilere komplo kurup öldürme planı hazırlayan, faşist diktatörlüğün mahkemelerinden merhamet dileyerek, arkadaşlarını ihbar eden, elleri devrimci kanına bulaşmış "kağıttan" tekke şeflerinin peşinden gitmiyorum artık.

Aydınlık-TİKP saflarındaki dürüst arkadaşlara şunu söylüyorum:

Bırakın ABD emperyalizminin davetsiz işbirlikçilerini. Onların yeri AP-MHP-MSP gibi gericilerin yeridir.

Bırakın safları katiller, dönekler ve hainlerle dolu olan karşı-devrimci bir çizgiyi.

Ve bırakın ki;

Düşsün o yüzlerindeki maskeleri faşistlerin.

TİKP-Aydınlık saflarındaki dürüst arkadaşlar!

Faşizme, revizyonizme, oportünizme ve her türlü sapmaya karşı proleter devrimci hareketin çizgisi etrafından toplanın.

KAHROLSUN REVİZYONİZM !

Adana olayı üzerine

TİKP çetesinin en son yalanı

Adana'da iki devrimci gencin öldürülmesinin üzerinden bir ay geçti. Bu süre içinde Aydınlık olayla doğrudan veya dolaylı ilgili konular üzerinde yüzlerce yalan söyledi. Gazetemiz bunların büyük bir kısmını açığa çıkardı. Yalanların bir kısmı ise Aydınlık gazetesinin çelişkili yayınları sonucunda kendileri tarafından ortaya serildi.

Aydınlık gazetesi iki devrimcinin katledilmesi ile ilgili haberi bile dört ayrı biçimde verdi. İlk gün Aydınlık gazetesinin Anadolu baskısı gafleте düşüp katillerin gerçek kimliğini açıkladı. Aynı günün gazetesinin ikinci baskısında katillerin DLB ve DGB başkanları olduğu ortaya çıkınca iki devrimcinin Halkın Kurtuluşu taraftarları tarafından öldürüldüğü yazıldı. Ancak yalanın bu kadar kuyruklusunun tutmayacağı anlaşılınca, 1 Ağustos tarihli nüshada "Çıkan çatışmada iki devrimcinin öldüğü" haberi geçildi.

2 Ağustos tarihli Aydınlık'ın başyazısında Doğu Perinçek, polis müfettişi gibi cinayetin Halkın Kurtuluşu taraftarları tarafından işlendiğini bir güzel anlattıktan sonra yazısının sonunda yakayı yine kendi kendine ele veriyor ve olayın nasıl meydana geldiğini bilmediğini açıklayan şu cümleyi yazıyordu: "Biz kendi üzerimize düşeni her zaman olduğu gibi yapacak ve olayı derinlemesine araştıracağız"

Anlaşılan araştırma (!) ayın ortasına doğru sonuçlandı. Daha doğrusu Aydınlık-TİKP şefleri hangi yalanda ısrar etmeleri gerektiğine karar verdiler ve 17 Ağustos tarihinde TİKP tekkesinin Adana ilinin şefi büyük (!) açıklamalarda bulundu.

TİKP Adana İl Başkanı Cevher Ürek yaptığı açıklamada iki devrimci gencin de "sarışın", "kısa boylu" bir Halkın Kurtuluşu taraftarı tarafından büyük bir kasap bıçağı ile öldürüldüğünü söyledi.

İşte TİKP şeflerinin cinayetten 18 gün sonra karar kıldıkları yalan buydu. Ama bu yalanın da gerçekler karşısında tutmayacağı her halinden belliydi. Nitekim kısa bir süre önce yayınlanan "Adli Tıp Raporu" iki devrimcinin ölümüne sebep olan cismin 1 cm. kadar delik açabilecek delici bir alet olduğunu ortaya koydu. Cevher Ürek'in büyük kasap bıçaklarıyla ilgili yalanı da böylece bizzat Adli Tıp Raporu karşısında eridi.

Adli Tıp Raporu ölüme sebep olan yarayı açan aletin büyük kasap bıçakları değil, ancak delici şişler olduğunu belirtti.

Aydınlık şeflerinin bu yalanlarının da açığa çıkmasından sonra hangi yola başvuracakları bellidir: Onlar uzun bir süredir, Adana olayını hiç deşmeyerek olayın üzerini küllemek ve unutturmak yolunu seçmişlerdir. Ancak proletarya hareketi katillerin yakasına yapışmıştır ve bu cinayetin hesabını vermeden yakalarını kurtaramayacaklardır.

Halk Aydınlık-TİKP hainlerinin işlediği cinayeti lanetliyor

DAVUTLAR KÖYLÜ BİRLİĞİ VE PAZARCIK KÜLTÜR DERNEĞİ:

Davutlar Köyü Köylü Birliği ve Pazarcık Kültür Derneği, Aydınlık çetesinin işlediği cinayeti açıklayan bir bildiriyi bütün Pazarcık halkına dağıtmıştır. TİKP'nin lanetlendiği bildiride ayrıca Aydınlık saflarındaki devrimcilere çağrıda bulunulmaktadır:

"Aydınlık-TİKP saflarında bulunan dürüst arkadaşlar!

İflah olmazlar dışında herkes hatasını kavrayabilir, doğruya dönebilir. Ama dün hata olan bugün artık bağışlanmaz bir suç olmuştur. Şefler sizi emperyalizmin paralı askerleri haline getiriyorlar. Adana'daki katilliğe, ihbarcılığa ortak ediyorlar. Devrimcilerin afişlerini yırtmak için sizi sokaklara gönderiyorlar. 'Bir şey diyen olursa polise vb. haber verin' diyorlar.

"Sizin haber verdiğiniz ve birlikte geldiğiniz faşist güçler daha önceleri sizi götürüp dövmek, hapse atmak için belki de defalarca evinizi basmıştır. Toprak işgaline katıldığınız için belki de size ve çevrenize yapmadığı kalmamıştır.

(...)

"Aydınlık, 'HK taraftarları ülke çapında saldırıya geçti' yalanını yayarak, HK taraftarlarını size, sizi HK taraftarlarına kışkırtmaya çalışıyorlar. Onlar sizin kanınız üzerine saltanat kurmaya çalışacak kadar alçaldılar.

"Onlar, bir Aydınlık taraftarının ölmesini canı gönülden istiyorlar ve bu yolla katilliklerini gizlemeye çalışıyorlar. Bu oyunlara gelmeyiniz. Şeflerin HK'nu okumanıza karşı çıktıkları üzerinde düşünün. HK'nu okumaktan korkmayın. (...)

"Elleri devrimci kanına bulanmış şeflerin peşinde gitmeyin.

"Halkımızın ve onun evladı gençliğin emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşist diktatörlüğe karşı verdiği Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesi, Aydınlık - TİKP revizyonizmini de yerle bir ederek ilerleyecektir."

KONYA CEZAEVİNDEN 16 DEVRİMCİ

"Uluslararası planda karşı-devrimin yedek gücü haline dönüşen "Üç Dünya" revizyonizminin ülkemizdeki, 'tescilli' temsilcisi Aydınlık, faşist diktatörlüğün taze kanı olduğunu son olarak Adana'da iki devrimciyi haince katletmekle ispatlamış oldu.

"Biz Konya Cezaevinde bulunan devrimciler olarak bu olayı nefretle kınar, tüm yurtseverleri, yeni revizyonizme karşı tavır almaya çağırırız."

ELAZIĞ KAPALI CEZAEVİNDEN DEVRİMCİLER:

"Ülkemizde gelişen bağımsızlık ve özgürlük savaşı, hakim sınıfları kudurtmuştur. Onlar bu mücadeleyi ajan provokatörlerle ezmeye ve bölmeye çalışmaktadırlar. İşte Aydınlık-TİKP çetesi hakim sınıfların bu tutumuna uygun hareket ediyor, devrime karşı saldırılara, tertiplere ve devrimcileri ihbara girişiyor.

"Onların Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'yi öldürmeleri bu çizgilerinin kaçınılmaz sonucudur. Ancak şehitlerimizin acısını kuvvete dönüştüreceğimize söz veriyoruz."

---

2 Eylül direnişinin 1.yıldönümünde
1 Mayıs halkı yine yolsuz, susuz ve baskı altında

2 Eylül, yiğit 1 Mayıs gecekondu halkının, evlerini yıkmaya gelen faşist diktatörlüğün polisine, jandarmasına, panzerine, otomatik silahlarına karşı, elinde taşıyla, sopasıyla kahramanca direndikleri gündür.

1 Mayıs Mahallesi halkı, o gün 11 ölü, onlarca yaralı verdi; faşist diktatörlüğün azgınca saldırısı karşısında sonuna kadar kararlılıkla mücadele etti.

Onlar, daha önce de gecekondularını yıkmak için 3 kez gelmişlerdi. Ama bu defa başkaydı. Karşılarında kadını, erkeği, yaşlısı genciyle gecekondularını yıktırmamaya kararlı halk duruyordu. Faşist diktatörlüğün silahlı güçlerinin ilk saldırısı püskürtüldü, polis geri çekilmek zorunda kaldı. Ama devamlı takviye kuvvetler geliyordu. Çember daralıyordu. Nihayet son kez otomatik silahlarla taramaya başladılar. 4. kez evleri yıkıldı.

Halk orada kalmaya kararlıydı. Yıkımdan sonra gecekondularını tekrar yapmaya başladılar. Devrimciler yıkımdan önce ve yıkımda olduğu gibi yine onlarla beraberdi.

2 Eylül Direnişi üzerinden bir yıl geçti. Şimdi 1 Mayıs Mahallesinde 15000 gecekondu var. Su yok, yol yok, okul yok, elektrik yok. Ama su da, yol da, okul da, elektrik de yakında gelecek. Bütün bunların nasıl olduğunu sorduğumuzda 1 Mayıs Mahallesi halkı "tabii ki bizim mücadelemiz sonucunda" diyor.

İlk üç yıkımda ve 2 Eylül Direnişinde bulunan bir işçi şunları söylüyor: "Kiraların ağır olması nedeniyle buraya geldik. Daha önceki yıkımlarda birlik yoktu. Evlerimizi kolayca yıkabildiler. Daha sonra devrimciler bize yardım etmeye buraya geldiler. Ben hiç bir siyasetin taraftarı değilim. Ama Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşların önderliğinden dolayı birlik sağlandı. 4. yıkım, 2 Eylül'de halk tamamen birlikti. Gecekondularımızı yıktırmamak için kesin kararlıydık. Onlar da yıkmak için kararlıydı. 11 ölü verdik, birçok yaralı, yüzlerce tutuklu... Tutuklananların hepsine işkence yapıldı ... Daha sonra gecekondularımızı yeniden yaptık".

2 Eylül'de gecekondularını yıktırmamak istedikleri için yüzlerce kişi gözaltına alındı. Karakollarda, 2. Şubede türlü işkence gördü. Birçoğu tutuklanarak aylarca cezaevinde kaldı.

2 Eylül Direnişinde tutuklanıp işkence gören bir inşaat işçisi şunları anlatıyor:

"Gazetelerde resmi çıkan birine benzediğimi söyleyerek kabul etmem için bir gün karakolda, iki gün de 2. Şubede saat başı sürekli dövdüler. Daha sonra beş kişiyle birlikte beni Bakırköy Akıl Hastanesine götürdüler. Orada bizi konuşturmak için iğne yaptıracaklardı. Ancak oradaki doktor bu gün olmaz, iki gün sonra olabilir dediği için bizi tekrar şubeye götürdüler. Daha sonra da tutukladılar."

Reformist CHP hükümeti ilgilenir gibi görünmek için, İmar İskan Bakanını Vali'yi, Kaymakamı 1 Mayıs Mahallesine yolladı. Bunlar halka bir sürü vaatlerde bulundular. Ancak hiç birini yerine getirmediler. Ecevit, Ümraniye'ye "Devlet"in gireceğini, oraya karakol kurulacağını söylüyordu. Bunu söylerken de halkın su, yol, okul, elektrik vb. gibi acil ihtiyaçları varken, o, devletten ne anladığını gösteriyordu.

1 Mayıs Mahallesi halkı bu konuda şöyle diyor:

"İmar İskan Bakanı, Vali, Kaymakam, milletvekili geldi. İmar İskan Bakanı, 'biz size 'devlet' olarak her şeyi yapacağız, sizin burada oturmanıza razı olamayız. Burada bir büro açacağız; su, yol, elektrik, okul sorunlarınızı hemen halledeceğiz' dedi. Birkaç gün sonra yol için ölçüler aldılar. 'büro' için malzeme getirdiler, sonra da hiç uğramadılar. İstanbul CHP milletvekili su sıkıntısının hemen halledileceğini, ertesi günden itibaren tanker göndereceğini söyledi. Ama 4 ay geçti, tanker gelmedi. Vaat ettiklerinin hiç birini yapmadılar. Anladık ki bizi sadece oyaladılar."

Şimdi 1 Mayıs Mahallesine yol yapılıyor, su yo

Dev.sa.7.sü.3'de

Sivas halkı faşist provakasyonları yerle bir edecektir

Sivas'ta faşistlerin provokasyon ve saldırıları yoğunlaştı. Eğitim Enstitüsüne yeni öğrenci alındı. Faşistlerin, eskiden Ülkü Ocaklarına zorla kaydettikleri birçok kişi onların saflarını terk etti. Bunun üzerine Eğitim Enstitüsünü ele geçiremeyeceklerini anlayan faşistler, Sivas çapında saldırıya giriştiler. Alevi-Sünni inançlı emekçileri birbirine düşürmeye çalıştılar.

İlk dönemlerde faşistler, polis ve jandarmayla birlikte okuldaki güçlerini korumaya çalıştılar. Başaramayınca devrimci öğrencilerin evine patlayıcı madde atıyorlardı. Ancak son dönemlerde özellikle Ali Baba Mahallesinde provokasyonlara giriştiler. Sarı Nuri lakabıyla bilinen faşist, bu mahallede özel olarak görevlidir. Bu kişi, mahallede silah atmış, silah yakalatmış, başka olaylarda da yakalanmıştır. Ancak her defasında serbest bırakılmıştır.

21 Ağustos günü, öğlenci Eğitim Enstitüsü öğrencilerinden bir grup okuldan dağıldıktan sonra Ali Baba Mahallesi yolunda, bir arabadaki faşistler tarafından kurşunlandı. Kitlenin yere yatmasıyla bir katliam önlendi. Ancak biri 12-13 yaşlarında bir kız olmak üzere, dört kişi yaralandı.

Daha sonraki günlerde Eğitim Enstitüsünde faşistler derslere alınmadılar. Faşistler, okulun kapatılması için Vali'ye bir heyet gönderdiler. Ama okul kapanmadı. Bunun üzerine faşistler, okula bombalı saldırı düzenlediler. Okul Yurdunda yangın çıkardılar.

Polis eşliğinde okulu terk eden faşistler, Sivas'ın büyük meydanında devrimci gençlere saldırdılar. Kısa bir taşlamadan sonra kaçtılar. Ülkücü Gençlik Derneği çevresindeki ilerici esnafın işyerlerine saldırdılar. 10 kadar arabayı ve 15 civarında işyerini tahrip ettiler. Saldırının Ali Baba yolunda olması ve çoğunluğu Alevi inançlı vatandaşların işyerlerinin tahrip edilmesi, açıkça Ali Baba halkını kışkırtmaya yöneliktir.

Bütün bu olaylarda jandarma ve polis, sürekli olarak devrimci öğrencileri engellemiş, onlara saldırmıştır. İşyerlerine saldıran faşistlere müdahale edilmemiştir. Bunlar, 12 Martçı İçişleri Bakanı'nın sözde güvenlik tedbirlerinin, esas olarak emekçi halkı ve devrimcileri baskı altında tutmaya yönelik olduğunu bir daha göstermektedir.

Diğer yandan her gün YDGD'ler ve demokratik kitle örgütleri kapatılmaktadır. Bütün saldırı ve vahşetin kaynaklandığı MHP, ÜGD gibi faşist örgütler ise açıktır. Bunlar, faşist diktatörlüğün koltuk değneği reformist CHP'nin yüzünü açığa çıkarmaktadır. Sivas'taki olaylar bunları bir daha kanıtlamaktadır.

Sivas halkı, faşist saldırganlara gereken cevabı vermektedir.

HALKIN KURTULUŞU

Yusuf Metin'ler Ölmez

İzmir'de 15 Ağustos günü faşist çeteler tarafından pusuda öldürülen Yusuf Metin yoldaşın cenazesi Erzincan'da kendi köyü olan Yalınca'da tüm köylülerin ve mücadele yoldaşlarının katıldığı bir törenle kaldırıldı.

Yusuf Metin'in cenazesi İzmir'den Erzincan'a nakledilirken 25 saatlik yol boyunca polis ve faşistlerin çeşitli baskılarıyla karşılaşılmıştır.

Faşist diktatörlüğün bu korkusu ve telaşı arasında 100'den fazla resmi sivil polis ve jandarmayla birlikte Yusuf yoldaşın köyüne gidilen yola girilmiştir. Köy yolunda yol üzerinde biriken yoksul köylüler gözlerinde kin ve nefretle "Yusuflar ölmez" "Yusuf yoldaş kanın yerde kalmayacak" "kahrolsun faşist diktatörlük" sloganlarını bağırmışlardır.

Daha önce de aynı yoldan Süleyman Akdağ ve Ayhan Gökdemir yoldaşların cenazeleri geçmişti.

YUSUF YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK

Yusuf yoldaşın köyü Yalınca'ya varıldığında köydeki herkes cenazeyi karşılamaya çıkmıştı. Uzak yakın birçok köyden de akın akın gelen Erzincan'ın köylüleri birdenbire Yalınca köyünün meydanını doldurmuşlardı. Ve daha kuvvetli, daha gür bağırıyorlardı, faşist diktatörlüğe karşı.

9 yıldır köyüne gitmeyen yoldaşı çok yakından tanımıyordu Yalıncalılar. Ama duymuşlardı Yusuf Metin ismini. Yusuf Metin'in İzmir'deki mücadelesini. Ve yadırgamıyorlardı yoldaşın 9 yıl köyüne gelmemesini, babasını, bacılarını ve yakınlarını görmemesini. Çünkü biliyorlardı İzmir'deki Yusuf yoldaşın mücadelesini. Biliyorlardı yoldaşın İzmir'in yoksul emekçi semtlerinden ayrılamayacağını. Yoldaşın artık onların bir parçası olduğunu

Köy meydanının ortasına bir devrim ateşi yaktı Yalıncalılar. Yoldaşın tabutunu yüksek bir yere koyarak, çevreyi donattılar. Yusuf yoldaşın pankart ve resimleriyle. Devrim ateşi daha fazla parlattı, yüksek yerlere asılan pankartları. Ve sabaha kadar tüm Yalınca köylüleri ve Erzincan'ın çeşitli köylerinden gelen emekçiler devrim ateşini söndürmeden marşlar ve devrimci türküler söylediler Yusuf yoldaşın anısına.

Bir arkadaşın çıkıp yoldaşın İzmir'deki mücadelesini anlatmasıyla Erzincan'ın emekçileri daha fazla yer açtılar kalplerinde Yusuf yoldaş için.

Köye girildiğinde devrimcilerin önderliğinde direnen emekçiler polisi daha köyün girişine uzak bir yerde durdurarak köye girmesini engellemiş, daha sonra ise jandarmayı da "silahların gölgesinde cenaze töreni yapmak istemiyoruz, buradan defolun" diyerek köyün dışına çıkarmıştır.

Sabahleyin erken saatlerde kalabalık daha fazlalaşarak ve "Yusuflar ölmez" diye daha gür bağırarak köy meydanını doldurmuştur. Törene hemen hemen Yalınca'nın tüm köylüleri, Erzincan'ın içinden ve çevreden gelen çok sayıda devrimci katılmıştır.

Halk İslahiye'de faşizmi lanetledi

Gaziantep-İslahiye'de faşist saldırıların artması, CHP hükümetinin faşistleri hedef alacağı yerde, devrimcilere yönelik baskıları yoğunlaştırması üzerine İslahiye halkı ağustos ayı sonunda bir mitingle faşizmi ve ona omuz veren CHP iktidarını protesto etmiştir. Halkın katılmasını engellemek isteyen polisin baskılarına rağmen miting ve yürüyüşe 2000 yurtsever ve devrimci katıldı.

Miting hazırlıkları sırasında çalışmaları baltalayan Halkın Birliği ve Halkın Yolu gibi gruplar miting sırasında da eylemi sabote etmeye varan davranışlarda bulundular. İslahiye halkı, bu grupları tecrit etti.